

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Τμήμα Λογιστικής Ηράκλειο Κρήτης

Διαδικασίες Σύστασης Ι.Κ.Ε. Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας

Δημοπούλου Ασημίνα , ΠΤΒ', ΑΜ 8886
Κουτσουράδη Υπατία, ΠΤΔ', ΑΜ 8677

Επιβλέπον καθηγητής: Βασιλάκης Μανώλης

3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2013

PROCEDURES FOR SETTING UP A PRIVATE COMPANY (P.C.)

The P.C. a capital with legal personality and is trading even if the purpose is not a commercial enterprise . This is only liable to the estate for the company's obligations excluding the liability undertaken primarily partner with guarantee contributions (Article 43 , Paragraph 2 & Article 79) . Its main feature is that it requires the participation of at least one partner on receiving at least a portion corresponding to a capital contribution (Article 77) of at least 1 euro . However , it is possible to involve partners and receiving units and other types of contributions :outfund (Article 78) and guarantees (Article 79) whose value can not exceed 75 % of the liability assumed by the partner versus creditors of the company

Its main feature is that it requires the participation of at least one partner by taking at least one share , corresponding to a capital contribution of at least 1 euro . However , it is possible to involve partners and receiving units and other types of contributions : the outfund and guarantee whose value can not exceed 75 % of the liability assumed by the partner against creditors of the company. The decoupling of corporate participation and share of capital is the main innovation of the law in relation to the past . The shares are reduced not only in the capital , as a single denominator , but in a larger denominator , which represents the value of all contributions.

The minimum capital required by law for the establishment of a PC is one (1€) million, which must be paid at the establishment.

To set up the company , subject to the payment to the Office of the Note Stop Referral P.C amounting to 70 euros. If the founders are more than 3, the cost increased by EUR 5 for each additional founder . The promissory note is not refundable , even if you do not complete the registration .

The P.C recommended by private document , unless the type of notarial document provided by a special provision of law or levy on company assets for transfer whose type is (eg AK 369) or , finally , if the parties choose to comply with this formula.

The statutes of PC contains (a) the name, home address and email address of any partner , (b) the corporate name (c) , the headquarters of the company , (d) the purpose of the company (s), property company as a private limited liability company (f) the contributions of partners during class contributions and the value thereof , and the company's capital (g) , the total number of shares (h), the initial number of shares of each partner and type of consideration shares they represent (i) the administration and representation of the company and (j) the duration of the company.

Liability of partners corresponds to the amount of capital. The responsibility is with the company's property, not the partners. The only exception is the partner involved with guarantee levy, who agrees with the third if necessary to repay these debts of the company up to the amount of the contribution.

The administrator must maintain: (a) " book industry" , which records the names of the partners , their addresses, the number of shares held by each partner , the type of consideration representing shares , the date of acquisition and transfer or overloaded and

specific rights conferred by statute partners - and (b) "single book -making practices of members and management decisions ." In this last book recorded all decisions of the partners and the management decisions taken by more managers and not with current management issues, or whatever the number of managers that acts recorded in GCR

The private limited liability company is dissolved:

- a) at any time by resolution of the members
- b) upon the expiry of the fixed term, unless the time is extended by a decision before the end of partners
- c) if the company is declared bankrupt
- d) in other cases provided for in this Act or the statutes.

We believe that the P.C in general formalized as a company much more capital and less compact than the E.I.A is a new form of simple limited company to trade. The private limited liability company is not required to have the actual office in Greece. Namely private capital company may establish branches, agencies or other forms of secondary establishment in other places in Greece or abroad. Without prejudice to Article 79, for the company's obligations shall be liable only to the company's property.

Διαδικασίες Σύστασης Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας (Ι.Κ.Ε.)»

Η Ι.Κ.Ε. είναι κεφαλαιουχική με νομική προσωπικότητα και είναι εμπορική ακόμα και αν ο σκοπός της δεν είναι εμπορική επιχείρηση. Ευθύνεται μόνο αυτή με την περιουσία της για τις εταιρικές υποχρεώσεις με εξαίρεση την ευθύνη που αναλαμβάνει πρωτογενώς ο εταίρος με εγγυητικές εισφορές (άρθρο 43 παρ. 2 & άρθρο 79). Βασικό της χαρακτηριστικό είναι ότι απαιτείται η συμμετοχή ενός τουλάχιστον εταίρου με τη λήψη τουλάχιστον ενός μεριδίου που αντιστοιχεί σε κεφαλαιακή εισφορά (άρθρο 77) αξίας τουλάχιστον 1 ευρώ. Ωστόσο, είναι δυνατή η συμμετοχή εταίρων και η λήψη μεριδίων και με άλλα είδη εισφορών: τις εξωκεφαλαιακές (άρθρο 78) και τις εγγυητικές (άρθρο 79) των οποίων η αξία δεν μπορεί να υπερβαίνει το 75% του ποσού της ευθύνης που αναλαμβάνει ο εταίρος έναντι των δανειστών της εταιρείας.

Βασικό της χαρακτηριστικό είναι ότι απαιτείται η συμμετοχή ενός τουλάχιστον εταίρου με τη λήψη τουλάχιστον ενός μεριδίου, που αντιστοιχεί σε κεφαλαιακή εισφορά αξίας τουλάχιστον 1 ευρώ. Ωστόσο, είναι δυνατή η συμμετοχή εταίρων και η λήψη μεριδίων και με άλλα είδη εισφορών: τις εξωκεφαλαιακές και τις εγγυητικές των οποίων η αξία δεν μπορεί να υπερβαίνει το 75% του ποσού της ευθύνης που αναλαμβάνει ο εταίρος έναντι των δανειστών της εταιρείας. Η αποσύνδεση της εταιρικής συμμετοχής και των μεριδίων από το κεφάλαιο, αποτελεί τη βασική καινοτομία του νόμου σε σχέση με το παρελθόν. Τα εταιρικά μερίδια ανάγονται όχι αποκλειστικά στο κεφάλαιο, ως μοναδικό παρονομαστή, αλλά σε ένα ευρύτερο παρονομαστή, που αποτελείται από την αξία του συνόλου των εισφορών.

Το ελάχιστο ύψος εταιρικού κεφαλαίου που απαιτεί ο νόμος για την σύσταση μιας Ι.Κ.Ε. είναι ένα (1) ευρώ, το οποίο πρέπει να είναι καταβεβλημένο κατά τη σύστασή της.

Για να συσταθεί η εταιρεία, απαιτείται η καταβολή στην Υπηρεσία μιας Στάσης Γραμματίου Κόστους Σύστασης Εταιρείας, ποσού 70 ευρώ. Εάν οι ιδρυτές είναι πάνω από 3, το κόστος προσαυξάνεται κατά 5 ευρώ για κάθε επιπλέον ιδρυτή. Το γραμμάτιο αυτό δεν επιστρέφεται, έστω και αν δεν ολοκληρωθεί η εγγραφή.

Η ΙΚΕ συνιστάται με ιδιωτικό έγγραφο, εκτός αν ο τύπος του συμβολαιογραφικού εγγράφου προβλέπεται από ειδική διάταξη νόμου ή λόγω εισφοράς στην εταιρία περιουσιακών στοιχείων, για τη μεταβίβαση των οποίων απαιτείται ο τύπος αυτός (π.χ. ΑΚ 369) ή, τέλος, αν τα μέρη επιλέγουν να τηρήσουν τον τύπο αυτό.

Στο καταστατικό της ΙΚΕ περιέχει (α) το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση κατοικίας και την τυχόν ηλεκτρονική διεύθυνση των εταίρων, (β) η εταιρική επωνυμία (γ), η έδρα της εταιρείας, (δ) ο σκοπός της εταιρείας (ε), η ιδιότητα της εταιρείας ως ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία (στ) οι εισφορές των εταίρων κατά κατηγορία εισφορών και την αξία τούτων, καθώς και το κεφάλαιο της εταιρείας (ζ), ο συνολικός αριθμό των εταιρικών μεριδίων (η), ο αρχικός αριθμός των μεριδίων κάθε εταίρου και το είδος της εισφοράς που τα μερίδια αυτά εκπροσωπούν (θ), ο τρόπος διαχείρισης και εκπροσώπησης της εταιρείας και (ι) η διάρκεια της εταιρείας.

Η ευθύνη των εταίρων αντιστοιχεί μέχρι του ύψους του κεφαλαίου. Η ευθύνη είναι της εταιρείας με την περιουσία της, όχι των εταίρων. Μόνη εξαίρεση είναι ο εταίρος που συμμετέχει με εγγυητική εισφορά, ο οποίος και αναλαμβάνει την υποχρέωση έναντι των τρίτων να εξοφλήσει εφόσον απαιτηθεί από αυτούς χρέη της εταιρίας μέχρι του ύψους της εισφοράς του.

Ο διαχειριστής οφείλει να τηρεί: (α) «βιβλίο εταίρων», στο οποίο καταχωρίζει τα ονόματα των εταίρων, τη διεύθυνσή τους, τον αριθμό των μεριδίων που κατέχει κάθε εταίρος, το είδος της εισφοράς που εκπροσωπούν τα μερίδια, τη χρονολογία κτήσεως και μεταβίβασης ή επιβάρυνσης αυτών και τα ειδικά δικαιώματα που παρέχει το καταστατικό στους εταίρους- και (β) «ενιαίο βιβλίο πρακτικών αποφάσεων των εταίρων και αποφάσεων της διαχείρισης». Στο τελευταίο αυτό βιβλίο καταχωρίζονται όλες οι αποφάσεις των εταίρων και οι αποφάσεις της διαχείρισης που λαμβάνονται από περισσότερους διαχειριστές και δεν αφορούν θέματα τρέχουσας διαχείρισης ή, ανεξάρτητα από τον αριθμό των διαχειριστών, συνιστούν πράξεις καταχωριστές στο Γ.Ε.ΜΗ.

Η ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία λύεται:

(α) οποτεδήποτε με απόφαση των εταίρων

(β) όταν παρέλθει ο ορισμένος χρόνος διάρκειας, εκτός αν ο χρόνος αυτός παραταθεί πριν λήξει με απόφαση των εταίρων

(γ) αν κηρυχθεί η εταιρεία σε πτώχευση

(δ) σε άλλες περιπτώσεις που προβλέπει ο παρών νόμος ή το καταστατικό.

Θεωρούμε ότι η ΙΚΕ στη γενική τυπική μορφή της ως μία εταιρία πολύ περισσότερο κεφαλαιουχική και πολύ λιγότερο μικρομεσαία από την ΕΠΕ αποτελεί τη νέα μορφή της απλής ανώνυμης εταιρίας στις συναλλαγές. Η ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία δεν έχει υποχρέωση να έχει την πραγματική της έδρα στην Ελλάδα. Και συγκεκριμένα η ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία μπορεί να ιδρύει υποκαταστήματα, πρακτορεία ή άλλες μορφές δευτερεύουσας εγκατάστασης σε άλλους τόπους της Ελλάδας ή της αλλοδαπής. Με την επιφύλαξη του άρθρου 79, για τις εταιρικές υποχρεώσεις ευθύνεται μόνο η εταιρεία με την παρουσία της.

Πίνακας περιεχομένων

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο	9
1.1 Ιστορική αναδρομή	9
1.2 Ο λόγος της δημιουργίας των ΙΚΕ από το κράτος	10
1.3 Οι σημαντικότερες διαφορές με τις άλλες εταιρείες.....	11
1.4 Ιδιωτικές Κεφαλαιουχικές Εταιρείες στην Ελλάδα	22
1.5 Κόστος σύστασης ΙΚΕ.....	27
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο	30
2.1 Ίδρυση Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας.....	30
2.2 Βασικά χαρακτηριστικά ΙΚΕ	31
2.3 Διαδικασία σύστασης της ΙΚΕ	34
2.4 Ανάλυση καταστατικού ΙΚΕ.....	36
2.5 Ευθύνες των εταίρων	38
2.6 Οικονομικές λειτουργίες.....	39
2.7 Τήρηση βιβλίων ΙΚΕ	44
2.7.1 Ο διαχειριστής ως βασικός εκπρόσωπος μιας ΙΚΕ	44
2.8 Μεταβολές κεφαλαίου Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας	47
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο	49
3.1 Μέλη που συμπράτουν για την ίδρυση μιας ΙΚΕ	49
3.2 Τα έντυπα συστάσεως από το επιμελητήριο	53
3.3 Πού απευθυνόμαστε για τη σύσταση μιας ΙΚΕ.....	55
3.4 Λήψη φορολογικής ενημερότητας των ιδρυτών.....	55
3.5 Χορήγηση ΑΦΜ των ιδρυτών	56
3.6 Εγγραφή εταίρων στο μητρώο ασφαλιστού φορέα	57
3.7 Απόκτηση ΑΦΜ μιας νεοσύστατης ΙΚΕ	58
3.8 Ολοκλήρωση της συστάσεως μιας ΙΚΕ	60
3.8.1 Περαιτέρω ενέργειες.....	62
3.9 Λόγοι λύσης μιας ΙΚΕ.....	63
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο	64
4.1 Καινοτομίες των ΙΚΕ	64
4.2 Η Σύμβαση της Χάγης περί ΙΚΕ.....	66

4.2.1 Χώρες που έχουν υπογράψει τη Σύμβαση της Χάγης.....	66
4.3 Ο.Α.Ε.Ε	71
4.4 Κριτική αποτίμηση ΦΕΚ περί ΙΚΕ.....	73
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	80
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	82

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τα τελευταία χρόνια γίνονται προσπάθειες για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας. Ωστόσο, οι προσπάθειες αυτές αποτελούν αποσπασματικές κινήσεις, μη εντασόμενες, σε μια ενιαία, ουσιαστική και συνολική προσπάθεια τόνωσης του «επιχειρείν» στη χώρα μας. Πρόσφατα, θεσμοθετήθηκε ένας νέος εταιρικός τύπος, ο οποίος έχει πάρει στοιχεία από τις προσωπικές εταιρείες, αλλά κατά βάση φέρει χαρακτηριστικά των κεφαλαιουχικών εταιρειών και κυρίως τα στοιχεία της γνωστής μας ΕΠΕ, στην οποία προσιδιάζει και φορολογικά. Ο Νόμος 4072/2012 (ΦΕΚ 86/Α/11-4-2012) ο οποίος φέρει τον γενικό τίτλο «Βελτίωση επιχειρηματικού περιβάλλοντος» ρύθμισε τον νέο εταιρικό τύπο, την Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρία (ΙΚΕ). Στην ΙΚΕ απαγορεύεται η άσκηση επιχειρήσεως για την οποία έχει ορισθεί από τον νόμο αποκλειστικά άλλη εταιρική μορφή (άρθρο 1§ 1 Ν. 4072/2012), όπως π.χ. οι τραπεζικές, ασφαλιστικές, αθλητικές, αμοιβαίων κεφαλαίων κ.ά. Οι εταίροι της ΙΚΕ δεν ευθύνονται για τα χρέη της, με την επιφύλαξη του άρθρου 79, που προβλέπει εγγυητικές εισφορές, μέσω των οποίων ο εταίρος αναλαμβάνει ευθύνη για τα χρέη της εταιρείας μέχρι ενός ορισμένου ποσού, το οποίο αναφέρεται στο καταστατικό. Η ΙΚΕ μπορεί να συσταθεί και από ένα μόνο πρόσωπο (φυσικό ή νομικό), δηλ. να είναι εξ αρχής μονοπρόσωπη ή να καταστεί μεταγενέστερα μονοπρόσωπη. Η ΙΚΕ έχει πάντοτε κεφάλαιο, με κατώτατο όριο εταιρικού κεφαλαίου ενός (1) ευρώ, που αντιστοιχεί σε ένα εταιρικό μερίδιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

1.1 Ιστορική αναδρομή

Η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία (Ι.Κ.Ε.) είναι μια νέα νομική μορφή που μπαίνει στη ζωή μας, κάπου ανάμεσα στις Α.Ε. και Ε.Π.Ε. Προέκυψε ως εξελικτικός τύπος εταιρείας στο πλαίσιο αναμόρφωσης του εταιρικού δικαίου και εισάγει ένα νέο τύπο "ιδιωτικής" εταιρείας που προορίζεται κυρίως για τη μικρομεσαία επιχείρηση, καθότι ο πλησιέστερος στην Ι.Κ.Ε. εταιρικός τύπος σήμερα στην χώρα μας είναι αυτός της Ε.Π.Ε. και η σχετική νομοθεσία (Ν. 3190/55), εξακολουθεί να ισχύει σχεδόν αναλλοίωτη. Δεν πρόκειται για μια προσωπική εταιρεία, αλλά κεφαλαιουχική με νομική προσωπικότητα και είναι επίσης εμπορική, ακόμα και αν ο σκοπός της δεν είναι εμπορική επιχείρηση. Δηλαδή από την μία μεριά διαθέτει κεφάλαιο και από την άλλη περιορισμένη ευθύνη των εταίρων της για τα χρέη της Εταιρείας. Ευθύνεται μόνο αυτή με την περιουσία της για τις εταιρικές υποχρεώσεις, με εξαίρεση την ευθύνη που αναλαμβάνει πρωτογενώς ο εταίρος με εγγυητικές εισφορές. Η Ι.Κ.Ε. είναι το αντίστοιχο αυτού που στην Ευρώπη ονομάζεται Private Company (P.C.) και μάλιστα δίνεται η δυνατότητα η επωνυμία της εταιρείας να απεικονίζεται εξολοκλήρου με λατινικούς χαρακτήρες ή σε ξένη γλώσσα, ακολουθούμενη από την ένδειξη P.C. Μέχρι σήμερα αυτό συνέβαινε με το διακριτικό τίτλο, για τις Α.Ε. και τις Ε.Π.Ε., αλλά δεν ίσχυε για την επωνυμία της εταιρείας (άρθρο 44 του Ν.4072/2012). Οι ρυθμίσεις που αναφέρονται στις κεφαλαιουχικές επιχειρήσεις ισχύουν και για τις Ι.Κ.Ε. εκτός αν από τον νόμο προβλέπεται κάτι διαφορετικό η δε φορολογία εισοδήματος καθορίζεται σύμφωνα με τα ισχύοντα στο άρθρο 109 του ΚΦΕ, ειδικότερα όπως ισχύει για τις Ε.Π.Ε. (Ν.4072/2012, άρθρο 116 παρ. 11).

1.2 Ο λόγος της δημιουργίας των ΙΚΕ από το κράτος

Η θεσμοθέτηση του νέου αυτού εταιρικού τύπου, της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας, αποτελεί ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της απλοποίησης των διαδικασιών και του εκσυγχρονισμού του περιβάλλοντος λειτουργίας των επιχειρήσεων (Ρόκας Ν., 2012).

Στην Ελλάδα η συντριπτική πλειονότητα των επιχειρήσεων είναι μικρομεσαίες και ως προς τη νομική τους μορφή Προσωπικές. Οι επιχειρηματίες από τις εταιρικές μορφές επιλέγουν τον τύπο της Ανώνυμης Εταιρίας που προσιδιάζει όμως σε μεγάλες επιχειρήσεις ενώ η εταιρική μορφή της Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης, δεν είναι ιδιαίτερα δημοφιλής. Οι λόγοι, για τους οποίους η Ε.Π.Ε. ως ενδιάμεση μορφή μεταξύ Α.Ε και Προσωπικής, δεν προσελκύει τους ενδιαφερόμενους και ιδιαίτερα τους μικρομεσαίους είναι πολλοί, πιο γνωστοί όμως είναι οι δυσκίνητες ρυθμίσεις του νόμου, η ανάγκη πληθωρικής συμβολαιογραφικής παρέμβασης (εντονότερης από ότι στην ανώνυμη εταιρία), καθώς και η «διπλή» πλειοψηφία (προσώπων και κεφαλαίων) που απαιτείται για τη λήψη των εταιρικών αποφάσεων.

Ήταν λοιπόν επιτακτική η ανάγκη εκσυγχρονισμού του ελληνικού εταιρικού δικαίου για την εξυπηρέτηση της μικρομεσαίας επιχείρησης και η θεσμοθέτηση μιας νέας εταιρικής μορφής που θα διακρίνονταν για την ευελιξία και την απλότητά της και θα ανταποκρίνονταν περισσότερο στις πρακτικές απαιτήσεις των επιχειρηματιών. Έτσι, με το νόμο 4072/2012 θεσμοθετήθηκε, η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία (Ι.Κ.Ε) η οποία είναι κεφαλαιουχική με νομική προσωπικότητα, είναι επίσης εμπορική, ακόμα και αν ο σκοπός της δεν είναι εμπορική επιχείρηση και για την ίδρυσή της απαιτείται κεφαλαιακή εισφορά ενός (1) Ευρώ.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΙΔΡΥΣΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ΕΥΡΩ

1.3 Οι σημαντικότερες διαφορές με τις άλλες εταιρείες

Είναι αληθές ότι το δίκαιο της ΙΚΕ έχει αναλογίες πολλές σε σχέση προς αυτό της ΕΠΕ. Έχει δε αναφερθεί πολλές φορές ότι είναι ενδεχόμενο η ΙΚΕ ως νομικός τύπος όχι απλά να υποκαταστήσει την ΕΠΕ, αλλά ακόμα και να την αντικαταστήσει ολοσχερώς στην πράξη (Ρόκας Ν., 2012).

Όμως, η ΙΚΕ έχει ενδεχομένως περισσότερα ουσιώδη κοινά προς τη μη εισηγμένη ΑΕ, όπως προκύπτει ενδεικτικώς μεταξύ άλλων μόνο και από τα εξής (Σπυρίδωνος Α., 2012):

1. Η ΙΚΕ στην αρχική τυπική μορφή της, όπως ορίζεται από τον Ν 4072/2012, είναι εντόνως κεφαλαιουχική εταιρία, πολύ περισσότερο από την ΕΠΕ, ιδίως αφού οι αποφάσεις στην ΙΚΕ λαμβάνονται με πλειοψηφία κεφαλαίου, όπως στην ΑΕ, και όχι με διπλή πλειοψηφία κεφαλαίου και εταίρων, όπως στην ΕΠΕ. Απλώς, η ΙΚΕ μπορεί να καταστεί κατά περίπτωση λιγότερο κεφαλαιουχική εταιρία με περισσότερα ή ακόμη και με πολύ περισσότερα προσωπικά στοιχεία, εφόσον οι εταίροι αποφασίσουν να εισάγουν αυτά τα στοιχεία στο καταστατικό της ΙΚΕ (ενδεικτικώς εισαγωγή διάταξης για λήψη αποφάσεων από τους εταίρους ΙΚΕ με διπλή πλειοψηφία κεφαλαίου και εταίρων όπως στην ΕΠΕ, άρθρο 72 παρ. 6 εδ. β' Ν 4072/2012).

2. Η ΙΚΕ, όπως ακριβώς και η ΑΕ, μπορεί να εξασφαλίσει στους εταίρους της το ελευθέρως μεταβιβάστο των εταιρικών της μεριδίων (άρθρο 83 παρ. 1 Ν 4072/2012), εφόσον δεν εισάγονται στο καταστατικό της οποιοδήποτε περιορισμοί μεταβίβασης των εταιρικών μεριδίων εν ζωή, αλλά ούτε και περιορισμοί μεταβίβασης εν ζωή των εταιρικών μεριδίων των κληρονόμων (άρθρα 84 παρ. 2 και 85 παρ. 2 Ν 4072/2012).

Μόνη εξαίρεση η δυσχέρεια μεταβίβασης μεριδίων ΙΚΕ που αντιστοιχούν σε εξωκεφαλαιακή ή εγγυητική εισφορά μη ολοσχερώς αποπληρωθείσα, αφού στην περίπτωση αυτήν ο εταίρος θα πρέπει πρώτα να εξαγοράσει τις εισφορές του και μετά να μεταβιβάσει τα μερίδια (άρθρα 83 παρ. 2 και 82 Ν 4072/2012).

3. Από την άλλη πλευρά και στην ΑΕ μπορεί να συμβεί το αντίθετο, ήτοι να καταστεί τόσο δυσχερής ή ακόμη και αδύνατη στην πράξη η μεταβίβαση ονομαστικών μετοχών, εάν υιοθετηθούν με το καταστατικό της ΑΕ οι περιορισμοί μεταβίβασης που προβλέπονται στο άρθρο 3 παρ. 7 και 8 ΚΝ 2190/1920, όπως διαμορφώθηκε μετά τον Ν 3604/2007, παραβίαση των οποίων συνεπάγεται μάλιστα και ακυρότητα της μεταβίβασης (άρθρο 3 παρ. 7 εδ. η' ΚΝ 2190/1920).

4. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι στην πράξη ένα εταιρικό μερίδιο ΙΚΕ ελευθέρως μεταβιβάστο (άρθρο 83 παρ. 1 Ν 4072/2012) είναι πολύ πιο ευέλικτο από μία δεσμευμένη ονομαστική μετοχή ΑΕ με σκληρούς περιορισμούς μεταβίβασης (άρθρο 3 παρ. 7-8 ΚΝ 2190/1920).

5. Μία ακόμη πλάνη του δικαίου των μη εισηγμένων ΑΕ είναι αυτή της ελεύθερης εξόδου και εισόδου των μετόχων στην ΑΕ, η οποία συνοδεύει την πλάνη της ελεύθερης μεταβίβασης των μετοχών μη εισηγμένης ΑΕ στην πράξη. Και αυτό, διότι, εάν ο μέτοχος διαθέτει μετοχές μειοψηφίας ή έστω διαθέτει το 50% των μετοχών σε μη εισηγμένη εταιρία, με πολύ μεγάλη δυσχέρεια στην πράξη θα μπορεί να μεταβιβάσει τις μετοχές του σε τρίτο πρόσωπο, πλην του πλειοψηφούντος ή ισοψηφούντος μετόχου, για τον πολύ απλό λόγο, ότι ένας τρίτος δύσκολα θα επιθυμούσε να εισέλθει εκ των υστέρων σε μία εταιρία ως μειοψηφών ή έστω ως ισοψηφών και να αποκτήσει το πρόβλημα κάποιου άλλου, τουλάχιστον όχι χωρίς να καταβάλει ένα ελάχιστο και μη αξιόχρεο τίμημα. Επομένως, και στην ΙΚΕ η δυσχέρεια μεταβίβασης των εταιρικών μεριδίων δεν είναι μεγαλύτερη σε σχέση με την ανωτέρω περιγραφόμενη πραγματική κατάσταση σε μία μη εισηγμένη ΑΕ.

6. Αντίθετα, και σε συνέχεια του ανωτέρω αναπτυσσόμενου επιχειρήματος, ενδεχομένως σε κάποιες περιπτώσεις ο εταίρος μειοψηφίας ΙΚΕ μπορεί να θεωρηθεί πολύ περισσότερο ελεύθερος να απεγκλωβιστεί από την ΙΚΕ, μέσω των διατάξεων περί εξόδου, λαμβάνοντας ακόμη και την πλήρη αξία της εταιρικής του συμμετοχής, ή έστω όποια αξία έχει συμφωνηθεί εκ των προτέρων με καταστατική ρήτρα (άρθρο 92 Ν 4072/2012).

7. Επίσης, από τότε που καταργήθηκε στην πράξη η διαφοροποίηση μεταξύ της διαδικασίας μεταβίβασης ανωνύμων και ονομαστικών μετοχών ΑΕ, λόγω της καθιέρωσης της φορολογικής υποχρέωσης των μετόχων της ΑΕ, ακόμη και αν μεταβιβάζουν ανώνυμες μετοχές, να συντάσσουν ιδιωτικό (έστω) συμφωνητικό και

να προϋποβάλλουν σχετική δήλωση μεταβίβασης στην εφορία, δεν υπάρχει καμία πρακτική διαφορά στη μεταβίβαση ονομαστικών και ανώνυμων μετοχών ΑΕ.

Γιατί, ναι μεν οι διατάξεις περί ακυρότητας της μεταβίβασης αν δεν τηρηθεί η σχετική φορολογική διαδικασία έχουν φορολογικές μόνον συνέπειες και δεν επηρεάζουν κατά την ορθότερη άποψη το κύρος της μεταβίβασης από πλευράς εμπορικού δικαίου. Πλην όμως, βεβαίως, στην πράξη, ουδείς συνετός ή σοβαρός συναλλασσόμενος μέτοχος πωλητής ή υπονήφιος μέτοχος αγοραστής δεν πρόκειται να λάβει την πρωτοβουλία να μεταβιβάσει ανώνυμες μετοχές χωρίς την τήρηση της φορολογικής αυτής διαδικασίας.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, το φορολογικό δίκαιο καθυποτάσσει το εταιρικό και πρωταρχικός σκοπός του δικαίου της μεταβίβασης ανωνύμων μετοχών ΑΕ, αν το εκτιμήσει κανείς ως σύνολο, παύει να είναι αυτός της προώθησης της επιχειρηματικότητας και της ανάπτυξης και προαγωγής της εταιρικής επιχείρησης μέσω της ευελιξίας ρευστοποίησης της επιχειρηματικής επένδυσης, και πρωταρχικός αν όχι μοναδικός σκοπός καθίσταται αυτός του εντοπισμού και της αύξησης των φορολογητέων εσόδων.

Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι ανώνυμες μετοχές μη εισηγμένης ΑΕ στην πράξη δεν παρέχουν στον κατέχοντα αυτές μεγαλύτερη ευχέρεια μεταβίβασης από ότι τα εταιρικά μερίδια ΙΚΕ, στην οποία δεν έχουν εισαχθεί ειδικές διατάξεις περιορισμού της μεταβίβασης, αφού ούτε για τη μεταβίβαση μεριδίων ΙΚΕ απαιτείται συμβολαιογραφικό έγγραφο (άρθρο 84 παρ. 1 εδ. α' Ν 4072/2012) σε αντίθεση προς τα συμβαίνοντα στην ΕΠΕ (άρθρο 28 παρ. 3 εδ. α' Ν. 3190/1955).

8. Καμία ουσιώδης διαφορά μεταξύ ΙΚΕ και ΑΕ δεν υφίσταται ούτε όσον αφορά στον τρόπο λήψης των αποφάσεων από τους εταίρους ή μετόχους ή μέσα από τις Συνελεύσεις των Εταίρων ή των Μετόχων αντίστοιχα. Τόσο στην ΑΕ όσο και στην ΙΚΕ ισχύει ο κανόνας της κεφαλαιουχικής πλειοψηφίας για τη λήψη των μετοχικών ή εταιρικών αποφάσεων (άρθρο 31 παρ. 1 ΚΝ 2190/1920 για την ΑΕ και άρθρο 72 παρ. 4 Ν 4072/2012 για την ΙΚΕ). Επίσης, τόσο στην ΑΕ όσο και στην ΙΚΕ υπάρχει η διάκριση μεταξύ απλής (ως κανόνα) και αυξημένης (ως εξαίρεση για σημαντικές αποφάσεις) κεφαλαιουχικής πλειοψηφίας (άρθρο 31 παρ. 2 ΚΝ 2190/1920 για την ΑΕ και άρθρο 72 παρ. 5 Ν 4072/2012 για την ΙΚΕ).

Επομένως, στην ΙΚΕ δεν υφίσταται από τον νόμο η υποχρεωτική διπλή πλειοψηφία κεφαλαίου και κεφαλών που υπάρχει στην ΕΠΕ (αρ. 72 παρ. 4 εδ. α' Ν 4072/2012). Αυτή είναι μία από τις σημαντικότερες αν όχι και η σημαντικότερη διαφορά της ΙΚΕ σε σχέση με την ΕΠΕ στο ζήτημα της λήψης των εταιρικών αποφάσεων, η οποία προσδίδει στην ΙΚΕ τον κατ' αρχήν προεξάρχοντα κεφαλαιουχικό χαρακτήρα της.

Επομένως, στην ΙΚΕ οι αποφάσεις των εταίρων λαμβάνονται ακριβώς όπως και οι αποφάσεις των μετόχων της ΑΕ (άρθρο 31 παρ. 1 ΚΝ 2190/1920), ήτοι με πλειοψηφία, η οποία μπορεί να είναι απλή ή αυξημένη, ήτοι με ακραιφνώς κεφαλαιουχικό τρόπο.

Άρα από την άποψη αυτού του τόσο καίριας σημασίας ζητήματος η ΙΚΕ ταυτίζεται σχεδόν με την ΑΕ, ενώ διαφοροποιείται απολύτως από την ΕΠΕ, στην οποία οι εταίροι δεν μπορούν να λάβουν καμία απόφαση, αν αυτή δεν υπερψηφιστεί από την (απλή ή αυξημένη) πλειοψηφία του συνολικού εταιρικού κεφαλαίου και ταυτόχρονα από την (απλή ή αυξημένη) πλειοψηφία του συνολικού αριθμού των εταίρων της ΕΠΕ (άρθρα 13, 38 παρ. 1 και 44 παρ. 1 περ. β' Ν. 3190/1955).

Η δε ΕΠΕ με την πλειοψηφία κεφαλαίου και κεφαλών (αριθμού εταίρων) στο σημείο αυτό ταυτίζεται με τις προσωπικές εταιρίες, ιδίως όταν ο συνολικός αριθμός των εταίρων της ΕΠΕ είναι τόσο μικρός, ώστε στην πράξη να μην δύναται να ληφθεί απόφαση χωρίς ομοφωνία των εταίρων, όπως ιδίως όταν πρόκειται για διμελή ΕΠΕ.

9. Μόνη διαφοροποίηση της ΙΚΕ έναντι της ΑΕ στο ζήτημα της αρχής της κεφαλαιουχικής πλειοψηφίας για τη λήψη εταιρικών ή μετοχικών αποφάσεων αποτελεί η ύπαρξη από τον νόμο περιπτώσεων, στις οποίες αξιώνεται στην ΙΚΕ ομοφωνία των εταίρων (ενδεικτικώς άρθρο 45 παρ. 2 Ν 4072/2012 για τη μεταφορά της καταστατικής έδρας της ΙΚΕ σε άλλη χώρα του ΕΟΧ, άρθρο 48 παρ. 2 Ν 4072/2012 για την εισαγωγή στο καταστατικό ρήτρας διαιτητικής επίλυσης εταιρικών διαφορών, άρθρο 105 παρ. 5 για αναβίωση της ΙΚΕ και άλλες περιπτώσεις), σε αντίθεση προς την ΑΕ, όπου δεν προβλέπεται δυνατότητα ομοφωνίας (άρθρο 31 ΚΝ 2190/1920).

Πλην όμως, αφενός αυτό συμβαίνει και στην ΙΚΕ σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όπως αναφέρθηκε, ενώ αφετέρου και στην ΑΕ σε πολλά καταστατικά προβλέπεται στην πράξη ομοφωνία στη λήψη κάποιων αποφάσεων με τη μορφή δικαιώματος αρνησικυρίας από κάποιους μετόχους, όπως ενδεικτικώς όταν αυξάνεται από το

καταστατικό το αναγκαίο ποσοστό για τη λήψη των αποφάσεων σε εκείνο ακριβώς το ύψος που απαιτείται, ώστε να μη μπορεί στην πράξη να ληφθεί η απόφαση χωρίς τη θετική ψήφο όλων των μετόχων (άρθρο 31 παρ. 3-4 ΚΝ 2190/1920).

10. Ακόμη, διαφορά υφίσταται στο δίκαιο της ΑΕ σε σχέση με αυτό της ΙΚΕ στο ζήτημα της απαρτίας που είναι αναγκαία για τη λήψη μίας απόφασης από τη Συνέλευση των Εταίρων. Συγκεκριμένα, σε αντίθεση προς την ΑΕ (άρθρο 29 ΚΝ 2190/1920), στην ΙΚΕ δεν υπάρχει η έννοια της απαρτίας και η πλειοψηφία υπολογίζεται επί του συνόλου των εταιρικών μεριδίων όλων των εταίρων, ακόμη και των απόντων, και όχι μόνο επί του αριθμού των εταιρικών μεριδίων των εταίρων που παρέστησαν ή εκπροσωπήθηκαν στη Συνέλευση (άρθρο 72 παρ. 4 Ν 4072/2012).

Πλην όμως, αν και φαινομενικά στο σημείο αυτό η ΙΚΕ ταυτίζεται προς την ΕΠΕ, από την οποία επίσης απουσιάζει η έννοια της απαρτίας (άρθρο 13 Ν. 3190/1955), η Γενική Συνέλευση των μετόχων της μη εισηγμένης ελληνικής ΑΕ συνήθως απαρτίζεται από πολύ λίγους αριθμητικά μετόχους με στενές φιλικές ή οικογενειακές ή επιχειρηματικές σχέσεις μεταξύ τους.

Οι λίγοι αυτοί μέτοχοι πάντοτε ή σχεδόν πάντοτε παρίστανται σε όλες τις Γενικές Συνελεύσεις, στην καλύτερη περίπτωση, κατά την οποία αυτές οι Συνελεύσεις πράγματι συγκαλούνται, συγκροτώντας καθολική ΓΣ (άρθρο 26 παρ. 3 ΚΝ 2190/1920), ή στη χειρότερη περίπτωση απλώς υπογράφουν τα πρακτικά των Συνελεύσεων μαζικά διά περιφοράς λίγο ή πολύ χρόνο μετά την ονομαστική ημερομηνία της Συνέλευσης.

Αλλά και αν ακόμη ήθελε υποτεθεί ότι σε μία μη εισηγμένη ΑΕ οι μέτοχοι δεν έχουν πλέον φιλικές σχέσεις και έχουν εισέλθει στο στάδιο των ενδοεταιρικών εχθροπραξιών, και στην περίπτωση αυτή ακόμη περισσότερο όλοι ανεξαιρέτως οι μέτοχοι θα μεριμνούν, ώστε να παρίστανται αυτοπροσώπως ή διά πληρεξουσίου σε όλες τις Συνελεύσεις, με αποτέλεσμα να παρέλκει πλέον ολοσχερώς η εξέταση του ζητήματος της απαρτίας.

Και αν ακόμη όλα τα ανωτέρω δεν μπορούν να θεωρηθούν αρκετά για να υποστηριχθεί η μειωμένη σημασία του θεσμού της απαρτίας στη μη εισηγμένη ΑΕ στην πράξη, πρέπει ακόμη να συναθροιστεί στα ανωτέρω επιχειρήματα η πρακτική της υιοθέτησης ειδικών ρητρών στα καταστατικά των μη εισηγμένων ΑΕ, με τις οποίες αυξάνονται τόσο πολύ τα ποσοστά της απαρτίας (άρθρο 29 παρ. 5-6 ΚΝ

2190/1920), ώστε, όπως αναλύθηκε ανωτέρω και για την πλειοψηφία, πάλι στην πράξη όλοι οι μέτοχοι να έχουν δικαίωμα αρνησικυρίας για όλες τις αποφάσεις, αφού, αν δεν προσέλθουν, κατ' αρχήν δεν θα μπορεί να ληφθεί η απόφαση.

11. Καμία ουσιώδης διαφορά μεταξύ ΙΚΕ και ΑΕ δεν υφίσταται ούτε όσον αφορά στον τρόπο άσκησης της πραγματικής διοίκησης αυτών, με την κατωτέρω εκτιθέμενη έννοια:

Η διαχείριση και εκπροσώπηση της ΙΚΕ ανατίθεται σε έναν ή περισσότερους διαχειριστές από το καταστατικό ή με απόφαση των εταίρων ή ενός εταίρου (άρθρα 56, 57 και 60 Ν 4072/2012). Αν οι διαχειριστές είναι περισσότεροι και δεν ορίζεται άλλως, ενεργούν συλλογικώς, με αποτέλεσμα να καθιερώνεται η αρχή της συλλογικής δράσης όλων των διαχειριστών (άρθρα 56 εδ. α' και 57 εδ. ε' Ν 4072/2012).

Ομοίως, και στην ΑΕ ναι μεν υφίσταται η αρχή της συλλογικής δράσης όλων των μελών του ΔΣ ως οργάνου διαχείρισης και εκπροσώπησης αυτής (άρθρο 18 παρ. 1 ΚΝ 2190/1920), αλλά στην πράξη ένα ή περισσότερα πρόσωπα, ενεργούντα συνήθως ατομικώς, εκτελούν χρέη Διευθύνοντος ή Εντεταλμένου Συμβούλου, αποκτώντας την εξουσία να αποφασίζουν εξ ονόματος και για λογαριασμό της ΑΕ και να την εκπροσωπούν έναντι τρίτων (άρθρο 22 παρ. 3 ΚΝ 2190/1920).

12. Αλλά και η δυνατότητα ενός εταίρου ΙΚΕ να διορίζει και να ανακαλεί διαχειριστή (άρθρο 60 Ν 4072/2012) κατά παρέκκλιση της γενικής αρχής της νόμιμης (άρθρο 56 Ν 4072/2012) ή καταστατικής (άρθρο 57 Ν 4072/2012) διαχείρισης, έχει την αναλογία της στις διατάξεις του αρ. 18 παρ. 3-4 ΚΝ 2190/1920, σύμφωνα με τις οποίες ο μέτοχος ΑΕ μπορεί να ορίζει και να ανακαλεί μέχρι και το 1/3 του συνολικού αριθμού των μελών του ΔΣ αυτής, κατά παρέκκλιση του κανόνα περί εκλογής όλων των μελών του ΔΣ από τη Γενική Συνέλευση των μετόχων (άρθρο 34 παρ. 1 περ. β' ΚΝ 2190/1920).

13. Πλήθος επιμέρους διατάξεων καθιστούν δικαιωματικά την ΙΚΕ μία απλή ΑΕ, όπως ενδεικτικώς η διάταξη σχετικά με τον ανταγωνισμό του διαχειριστή εις βάρος της ΙΚΕ, η οποία ναι μεν εντάσσεται στη γενική υποχρέωση πίστης των διαχειριστών ΙΚΕ έναντι της εταιρίας (άρθρο 65 Ν 4072/2012), πλην όμως έχει το πρότυπό της στη διάταξη του αρ. 23 ΚΝ 2190/1920 περί μη ανταγωνισμού των μελών ΔΣ έναντι της ΑΕ.

14. Η ΙΚΕ μπορεί να ιδρυθεί ως ή να καταστεί μονοπρόσωπη (άρθρο 43 παρ. 4 Ν 4072/2012), όπως και η ΑΕ (άρθρο 1 παρ. 3 ΚΝ 2190/1920).

15. Η τροποποίηση καταστατικού ΙΚΕ αρκεί να γίνει με ιδιωτικό έγγραφο, εφόσον δεν απαιτείται συμβολαιογραφικό έγγραφο κατά τα οριζόμενα και για το ιδρυτικό καταστατικό και εφόσον το αρχικό καταστατικό δεν είχε καταρτισθεί για οποιονδήποτε λόγο με συμβολαιογραφικό έγγραφο (άρθρο 49 παρ. 2 Ν 4072/2012). Ομοίως, και η τροποποίηση καταστατικού ΑΕ αρκεί να γίνει με σύνταξη σχετικού πρακτικού της Γενικής Συνέλευσης αυτής, στο οποίο θα ενσωματώνεται η σχετική απόφαση (άρθρα 4 παρ. 2 εδ. β', 34 παρ. 1 περ. α' και 32 παρ. 3 ΚΝ 2190/1920). Αντίθετα, στην ΕΠΕ απαιτείται συμβολαιογραφική πράξη, ακόμη και για την πλέον ασήμαντη τροποποίηση καταστατικού (άρθρο 38 παρ. 2 Ν. 3190/1955).

Από την άλλη πλευρά η ΙΚΕ μπορεί να θεωρηθεί στην πράξη ως μία ιδιαίτερα ελκυστική και ευέλικτη μορφή απλής μη εισηγμένης ΑΕ, απαλλαγμένης από τα βαρίδια του δαιδαλώδους δικαίου της ΑΕ και την τροχοπέδη της γραφειοκρατικής εποπτικής λογικής που το συνοδεύει ακόμη σε πλήθος περιπτώσεων, όπως προκύπτει μεταξύ άλλων ενδεικτικώς και από τα εξής:

1. Η ΙΚΕ ιδρύεται κατ' αρχήν με ιδιωτικό έγγραφο πλην των αναφερόμενων στον Ν 4072/2012 ειδικών εξαιρέσεων (άρθρο 49 παρ. 2 Ν 4072/2012). Αντίθετα, η ΑΕ ιδρύεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο και έχει μεγαλύτερο κόστος (άρθρο 4 παρ. 1 ΚΝ 2190/1920).

2. Η ΙΚΕ έχει ελάχιστο κεφάλαιο ενός ευρώ (άρθρο 43 παρ. 3 εδ. α' Ν 4072/2012). Αντίθετα, η ΑΕ έχει ελάχιστο κεφάλαιο 60.000 ευρώ (άρθρο 8 παρ. 2 ΚΝ 2190/1920), με τα αντίστοιχα κόστη και φορολογικές επιβαρύνσεις, αρχίζοντας από τον φόρο συγκέντρωσης κεφαλαίου.

3. Στην ΙΚΕ δεν υφίσταται υποχρέωση κατάθεσης του αρχικού και μετά από αύξηση κεφαλαίου της σε τραπεζικό λογαριασμό, ανεξάρτητα από το ύψος του κεφαλαίου, ήτοι ακόμη και αν το κεφάλαιο της ΙΚΕ είναι ίσο ή και πολύ μεγαλύτερο από αυτό μίας ΑΕ. Αντίθετα, στην ΑΕ υφίσταται υποχρέωση κατάθεσης του ποσού του κεφαλαίου της ίδρυσης και της αύξησης σε τραπεζικό λογαριασμό (άρθρο 11 παρ. 6 ΚΝ 2190/1920).

4. Στην ΙΚΕ δεν υφίσταται η έννοια της πιστοποίησης του εταιρικού κεφαλαίου. Αντίθετα, στην ΑΕ είναι υποχρεωτική η πιστοποίηση του μετοχικού κεφαλαίου με απόφαση του ΔΣ αυτής εντός αποκλειστικής προθεσμίας (άρθρο 11 παρ. 1-2 ΚΝ 2190/1920).

5. Η ΙΚΕ μπορεί να έχει έναν διαχειριστή εις το διηνεκές (άρθρα 56 και 57 Ν 4072/2012). Αντίθετα, στην ΑΕ πρέπει κάθε έξι έτη να εκλέγεται νέο ΔΣ (άρθρο 19 παρ. 1 ΚΝ 2190/1920).

6. Η ΙΚΕ μπορεί να έχει και μόνον έναν διαχειριστή, στον οποίο να έχει ανατεθεί το σύνολο των εξουσιών διαχείρισης και εκπροσώπησης αυτής (άρθρο 57 εδ. β' Ν 4072/2012).

Αντίθετα, στην ΑΕ, ακόμη και αν όλοι οι μέτοχοι γνωρίζουν και συναινούν εκ των προτέρων ότι ένα συγκεκριμένο πρόσωπο θα ασκεί τη διαχείριση και θα εκπροσωπεί την ΑΕ, παρά ταύτα απαιτείται η εκλογή τουλάχιστον τριών προσώπων ως μελών του ΔΣ (άρθρο 18 παρ. 2 εδ. β' ΚΝ 2190/1920), και μετά στη συνέχεια η συγκρότηση του ΔΣ σε σώμα και η από αυτό απόφαση ανάθεσης εξουσιών σε ένα πρόσωπο (άρθρο 22 παρ. 3 ΚΝ 2190/1920).

7. Στην ΙΚΕ υφίσταται η ασφάλεια του ορισμού του προσώπου ή των προσώπων που ασκούν την εταιρική διοίκηση και εκπροσωπούν την εταιρία έναντι των τρίτων, καθώς και της οριοθέτησης των συγκεκριμένων εξουσιών καθενός από αυτά, μέσα από καταστατική ρήτρα (άρθρο 57 Ν 4072/2012).

Αντίθετα, στην ΑΕ πάντα εξακολουθεί να υφίσταται η δυνατότητα ανάκλησης μέρους ή όλων των μελών του ΔΣ και της μεταβολής των προσώπων που ασκούν την εταιρική διοίκηση και εκπροσωπούν την εταιρία (άρθρα 19 παρ. 2 και 22 παρ. 3 εδ. ε' ΚΝ 2190/1920). Ιδίως ο κανόνας του ελευθέρως ανακλητού των μελών ΔΣ ΑΕ επιτείνει τη ρευστότητα της εταιρικής διοίκησης και την ανασφάλεια των μετόχων μειοψηφίας σχετικά με το ζήτημα, αφού ακόμη και αν σε μία συγκεκριμένη χρονική στιγμή επέλθει συμφωνία μεταξύ πλειοψηφίας και μειοψηφίας σχετικά με τα πρόσωπα του ΔΣ, αυτά μπορούν να ανακληθούν στη συνέχεια από την πλειοψηφία.

Σε πολλές μη εισηγμένες ΑΕ με μικρό αριθμό μετόχων η ανωτέρω ανασφάλεια σχετικά με τα πρόσωπα που ασκούν την εταιρική διοίκηση επιδιώκεται να αντισταθμισθεί με τη σύναψη παραεταιρικών συμφωνιών, οι οποίες όμως μπορεί να έχουν ενοχική μόνον ενέργεια. Επιπροσθέτως, ειδικά για το θέμα της απόπειρας παγίωσης των προσώπων του ΔΣ μέσω παραεταιρικής συμφωνίας υφίσταται διχογνωμία σχετικά με το κύρος της συμφωνίας αυτής.

8. Η ΙΚΕ δεν υπόκειται σε διοικητική εποπτεία ανεξάρτητα από το ύψος του κεφαλαίου της και το αντικείμενό της.

Αντίθετα, στην ΑΕ υφίσταται ποικιλόμορφη ανάμειξη της διοίκησης σε πλείστες περιπτώσεις, σε κάποιες μάλιστα εξ αυτών η ΑΕ υπόκειται σε διοικητική εποπτεία. Ενδεικτικώς, μεταξύ άλλων:

i. Η σύσταση και το καταστατικό της ΑΕ, εφόσον έχει καταρτισθεί με δημόσιο έγγραφο και έχουν τηρηθεί οι σχετικές διατάξεις, εγκρίνονται υποχρεωτικώς από τον Υπουργό Ανάπτυξης ή την εκάστοτε αρμόδια αρχή (άρθρο 4 παρ. 1 ΚΝ 2190/1920).

i. Η απόφαση της ΓΣ για τροποποίηση του καταστατικού της ΑΕ εγκρίνεται από τον Υπουργό Ανάπτυξης ή την εκάστοτε αρμόδια αρχή, που ελέγχουν μόνο την τήρηση του νόμου (άρθρο 4 παρ. 2 εδ. α' ΚΝ 2190/1920).

ii. Αν το μετοχικό κεφάλαιο της ΑΕ υπερβεί τα 3.000.000 ευρώ ασκείται έλεγχος νομιμότητας της σύστασης της ΑΕ και της τροποποίησης του καταστατικού της (άρθρο 4 παρ. 2α εδ. α' ΚΝ 2190/1920).

iii. Υφίσταται γενική διάταξη περί εποπτείας επί των ΑΕ ασκούμενης από τον Υπουργό Ανάπτυξης ή την εκάστοτε αρμόδια αρχή (άρθρο 51 ΚΝ 2190/1920), η οποία εξειδικεύεται στη συνέχεια.

iv. Αφενός κατά την ίδρυση, αύξηση κεφαλαίου ή τροποποίηση καταστατικού της ΑΕ η εποπτεία συνίσταται στην εξακρίβωση της καταβολής του κεφαλαίου, της αξίας των εισφορών σε είδος και της τήρησης των σχετικών διατάξεων νόμου (άρθρο 52 ΚΝ 2190/1920).

v. Αφετέρου κατά τη λειτουργία της ΑΕ η εποπτεία συνίσταται στην εξακρίβωση της τήρησης των σχετικών διατάξεων του νόμου, του καταστατικού και των αποφάσεων ΓΣ, καθώς και της αλήθειας των οικονομικών καταστάσεων (άρθρο 53 ΚΝ 2190/1920).

vi. Ο Υπουργός Ανάπτυξης ή η κατά περίπτωση εποπτεύουσα αρμόδια αρχή μπορούν να ζητήσουν τον έκτακτο έλεγχο της ΑΕ (άρθρο 40 παρ. 1 περ. γ' ΚΝ 2190/1920).

vii. Ο Υπουργός Ανάπτυξης ή η κατά περίπτωση εποπτεύουσα αρμόδια αρχή έχουν έννομο συμφέρον και μπορούν να ζητήσουν τη λύση της ΑΕ (άρθρο 48 παρ. 1 εδ. β' ΚΝ 2190/1920).

9. Στην ΙΚΕ οι αποφάσεις των εταίρων και τα πρακτικά αυτών του άρθρου 66 Ν 4072/2012 δεν υποβάλλονται σε καμία εποπτεύουσα αρχή. Αντίθετα, στην ΑΕ τα πρακτικά του ΔΣ και της ΓΣ υποβάλλονται στη διοίκηση (άρθρα 11 παρ. 5, 20 παρ. 7, 26α παρ. 2 και 43β παρ. 6 ΚΝ 2190/1920).

10. Στην ΙΚΕ υφίσταται ρητή νομοθετική πρόβλεψη για επίλυση διαφορών με διαιτησία ή διαμεσολάβηση (άρθρο 48 παρ. 2-3 Ν 4072/2012). Αντίθετα, στην ΑΕ δεν υφίσταται τέτοια πρόβλεψη.

Τέλος, όλα εκείνα τα ζητήματα, σχετικά με τα οποία υφίσταται ευελιξία στην ΙΚΕ, ενώ δεν προβλέπονται στην ΑΕ (ενδεχομένως ούτε και στην ΕΠΕ), έρχονται ως επιπρόσθετο πρακτικό πλεονέκτημα υπέρ της επιλογής της ΙΚΕ έναντι της ΑΕ, η οποία δεν παρέχει αυτές τις δυνατότητες.

1. Στην ΙΚΕ μπορούν να μετέχουν και εταίροι που έχουν εισφέρει ή θα εισφέρουν στο μέλλον εργασία, υπηρεσίες ή έργα στην εταιρία σε τόπο, χρόνο και με τρόπο και όρους που ορίζονται στο καταστατικό, η αξία των οποίων αποτιμάται στο καταστατικό από τους εταίρους (εξωκεφαλαιακές εισφορές, άρθρο 78 Ν 4072/2012). Αυτό παρέχει μεγάλη ευελιξία στην ΙΚΕ, εάν το επιθυμούν οι εταίροι. Αν δεν το επιθυμούν, μπορούν να συστήσουν μία ΙΚΕ μόνον με κεφαλαιακές εισφορές, όπως στην ΑΕ.

2. Στην ΙΚΕ μπορούν να μετέχουν και εταίροι που εισφέρουν στην εταιρία την υπόσχεση να καλύψουν εταιρικά χρέη προς τρίτους μέχρι ενός ποσού που ορίζεται στο καταστατικό (εγγυητικές εισφορές, άρθρο 79 Ν 4072/2012). Αυτή η δυνατότητα παρέχει επίσης μεγάλη ευελιξία στην ΙΚΕ, εάν το επιθυμούν οι εταίροι. Αν δεν το επιθυμούν, μπορούν να συστήσουν μία ΙΚΕ μόνον με κεφαλαιακές εισφορές, όπως στην ΑΕ.

3. Η ΙΚΕ μπορεί να έχει την πραγματική έδρα εκτός Ελλάδας, και να εξακολουθεί να λογίζεται ως ελληνική εταιρία, βάσει της καταστατικής της έδρας (άρθρο 45 παρ. 3 Ν 4072/2012). Αντίθετα, στην ΑΕ η τυχόν μεταφορά της πραγματικής έδρας εκτός ελληνικής επικράτειας καθιστά την εταιρία εν τοις πράγμασιν αλλοδαπή κατά την κρατούσα άποψη και νομολογία.

4. Ανά πάσα στιγμή οι εταίροι της ΙΚΕ μπορούν να εισαγάγουν πλήθος προσωπικών στοιχείων στο καταστατικό της εταιρίας με ελάχιστο κόστος και να μετεξελέξουν την ΙΚΕ σε μία εταιρία, στην οποία θα προεξάρχουν τα προσωπικά στοιχεία, όπως ενδεικτικώς να εισαγάγουν την αρχή της διπλής πλειοψηφίας κεφαλαίου και κεφαλών για τη λήψη των εταιρικών αποφάσεων (άρθρο 72 παρ. 6 εδ. β' Ν 4072/2012), όπως ισχύει και στην ΕΠΕ, ή να ορίσουν ότι ένας εταίρος θα έχει λιγότερες ψήφους στη

Συνέλευση από όσες αντιστοιχούν στα εταιρικά του μερίδια (άρθρο 72 παρ. 2 εδ. β'-γ' Ν 4072/2012).

5. Αντίστροφα, επίσης ανά πάσα στιγμή, οι εταίροι της ΙΚΕ μπορούν να ακολουθήσουν τη διαδικασία μετατροπής της ΙΚΕ σε ΑΕ και να την μετεξελιξουν σε ανώνυμη εταιρία (άρθρο 106 Ν 4072/2012).

Από όλα τα παραπάνω προκύπτει ότι όποιος ή όποιοι ενδιαφερόμενοι φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ημεδαπά ή αλλοδαπά, επιθυμούν να ιδρύσουν μία εταιρία, η οποία δεν θα εισαχθεί, τουλάχιστον στο άμεσο μέλλον στο Χρηματιστήριο, και η οποία δεν επιθυμεί να προχωρήσει σε ευρεία διασπορά μετοχών, δεν έχουν τίποτα να κερδίσουν ιδρύοντας ΑΕ, ενώ κερδίζουν πολλά ιδρύοντας μία ΙΚΕ.

Με τα παραπάνω δεδομένα δεν θα ήταν υπερβολικό ούτε ανακριβές να θεωρηθεί ότι η ΙΚΕ στη γενική τυπική μορφή της ως μία εταιρία πολύ περισσότερο κεφαλαιουχική και πολύ λιγότερο μικρομεσαία από την ΕΠΕ αποτελεί τη νέα μορφή της απλής ανώνυμης εταιρίας στις συναλλαγές.

1.4 Ιδιωτικές Κεφαλαιουχικές Εταιρείες στην Ελλάδα

Από τότε που εισήλθε η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρία (IKE) στη νομική και οικονομική ζωή της Ελλάδας ο χαρακτηρισμός που κυριαρχεί αδιακρίτως και αδιαλείπτως είναι: «μικρομεσαία επιχείρηση».

Αναλυτικότερα, η έναρξη ενός τέτοιου νέου εταιρικού τύπου, της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας, που ανατρέπει τα έως τώρα δεδομένα στην επιχειρηματική δράση, η οποία έχει εμπορικό σκοπό και ελάχιστο κεφάλαιο ενός ευρώ και της οποίας η σύσταση θα είναι πιο ευέλικτη και σύγχρονη από αυτήν της ανώνυμης εταιρίας, ενώ θα μπορεί να συσταθεί και ως μονοπρόσωπη. Ακόμη, μειώνονται τα ποσοτικά όρια των προϋποθέσεων για στρατηγικές επενδύσεις και επιδιώκεται η πλήρης αντικειμενικοποίησή τους και προστίθενται ευνοϊκότερες διατάξεις για τις βιομηχανικές επενδύσεις. Ειδικότερα, με τις προτεινόμενες διατάξεις επαναπροσδιορίζεται η έννοια της στρατηγικής επένδυσης, διευρύνοντας το πεδίο εφαρμογής του ν.3894/2010, ενώ επιδιώκεται η πλήρης αντικειμενικοποίηση των προϋποθέσεων ένταξης.

Ειδικότερα:

α) Αναπροσαρμόζονται τα όρια του συνολικού κόστους των επενδύσεων που ορίζονται ως στρατηγικές, και διαμορφώνονται πλέον αντί για 200.000.000 ευρώ σε 100.000.000 ευρώ, ή σε 40.000.000 ευρώ με τη παράλληλη δημιουργία τουλάχιστον 120 θέσεων εργασίας (αντί για 75.000.000 ευρώ και 200 θέσεων εργασίας), ενώ ορίζεται εφεξής ως στρατηγική η επένδυση που δημιουργεί άνω των 150 νέων θέσεων εργασίας (αντί των 250 που προβλέπονται σήμερα).

β) Επιπλέον, εισάγεται ειδική κατηγορία στρατηγικής επένδυσης, στον τομέα της βιομηχανίας, εντός ήδη οργανωμένων υποδοχέων. Στην περίπτωση αυτή, το συνολικό κόστος της επένδυσης πρέπει να είναι άνω των 15.000.000 ευρώ, ποσό που προσιδιάζει στα πραγματικά μεγέθη του κλάδου της βιομηχανίας και απηχεί την κεντρική πολιτική επιλογή για την ενίσχυση της κατασκευής σύγχρονων βιομηχανικών και παραγωγικών υποδομών στη χώρα, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτόν στη δημιουργία αυτόνομης ανάπτυξης.

γ) Θεσπίζεται νέο κριτήριο υπαγωγής για τις επενδύσεις άνω των 3.000.000 ευρώ, οι οποίες προωθούνται μέσω του χρηματοδοτικού προγράμματος Jessica, εργαλείο χρηματοδότησης επενδυτικών έργων προωθούμενο από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που στοχεύει στην υλοποίηση, μέσα από αστικές παρεμβάσεις, αναβάθμισης της ποιότητας ζωής των κατοίκων στις πόλεις.

Επιπλέον, παρέχεται η δυνατότητα στη Διυπουργική Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων (ΔΕΣΕ) να εντάξει στις διαδικασίες στρατηγικών επενδύσεων τελικές επενδυτικές προτάσεις ελάχιστων προδιαγραφών, ενώ προβλέπονται πλέον δύο τύποι εγγυητικών επιστολών, η εγγυητική επιστολή συμμετοχής, σε ποσοστό 0,5% του κόστους της επένδυσης, η οποία επιστρέφεται στον επενδυτή με το πέρας της αδειοδοτικής διαδικασίας, και η εγγυητική επιστολή καλής εκτέλεσης σε ποσοστό 0,75% του συνολικού κόστους της επένδυσης, η οποία επιστρέφεται με την ολοκλήρωση της επένδυσης, αντί μιας εγγυητικής επιστολής έως το 2% της επένδυσης που ισχύει σήμερα.

Με αυτό τον τρόπο, εξορθολογίζεται η διαδικασία σε σχέση με την εγγυητική επιστολή, που δημιουργούσε πρακτικές δυσχέρειες ανταπόκρισης από πλευράς των τραπεζών, κυρίως λόγω των σημερινών εξαιρετικά δυσχερών συνθηκών λειτουργίας

του τραπεζικού συστήματος, περιορίζοντας χρονικά το κόστος για τον επενδυτή, χωρίς όμως να διαταράσσεται ή να απειλείται το δημόσιο συμφέρον.

Εισάγεται η Διαδικασία Αδειοδοτικής Προώθησης Ιδιωτικών Επενδύσεων, στη λειτουργία και τον σκοπό της εταιρίας «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.», η οποία αναλαμβάνει επιπλέον την ευθύνη λειτουργίας «υπηρεσίας μιας στάσης» (one-stop-shop) για τη διαπεραίωση της αδειοδοτικής διαδικασίας των μη στρατηγικών επενδύσεων.

Επιταχύνεται και απλοποιείται η διαδικασία εκτέλεσης αρχαιολογικών ερευνών, μέσα από ένα νέο θεσμικό πλαίσιο που αφορά στη διαδικασία αδειοδότησης και εκτέλεσης αρχαιολογικών ερευνών και εργασιών στο πλαίσιο Επενδυτικών Προγραμμάτων, εκσυγχρονίζεται η νομοθεσία περί εμπορικών σημάτων και η σύσταση και η λειτουργία ενός αποτελεσματικού συστήματος εποπτείας της αγοράς για τον τομέα των βιομηχανικών προϊόντων και των υπηρεσιών ποιότητας, αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας. Επίσης, εκσυγχρονίζεται η νομοθεσία για τους μεσίτες ακινήτων δίνοντας το μεγαλύτερο βάρος στη σύμβαση μεσιτείας, ώστε να μειωθεί το ποσοστό των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή της και να εξαλειφθούν κακόβουλες πρακτικές που έχουν οδηγήσει στην παγίωση της δυσπιστίας των καταναλωτών απέναντι στους μεσίτες- εντολοδόχους τους.

Επίσης η πλήρης λειτουργία του Γενικού Εμπορικού Μητρώου (ΓΕΜΗ) έχει αναδειχθεί σε μια από τις βασικές προτεραιότητες της κυβέρνησης, ενώ αποτελεί και μια από τις βασικές μνημονιακές μας υποχρεώσεις. Σε ό,τι αφορά στη δημοσίευση των ισολογισμών των εταιρειών στις εφημερίδες αναφέρεται ότι εφόσον η υπόχρεη εταιρία δεν διατηρεί ιστοσελίδα ή δεν έχει κοινοποιήσει αυτήν στο ΓΕΜΗ, η δημοσίευση θα πραγματοποιείται, πέραν της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, και σε μια ημερήσια οικονομική εφημερίδα.

Στις διατάξεις προβλέπεται και αλλαγή στις διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση παρεμπόδισης των διεξαγόμενων από την Επιτροπή Ανταγωνισμού ερευνών (αιφνίδιων επιτόπιων ελέγχων). Το πρόστιμο θα υπολογίζεται με ανώτατο όριο το 1% του κύκλου εργασιών της προηγούμενης χρήσης ενώ υπάρχουν βελτιώσεις και για τον πτωχευτικό κώδικα. Επίσης μεταφέρεται πίσω στο υπουργείο Ανάπτυξης η εποπτεία της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή και λύνονται διαδικαστικά θέματα

σχετικά τις κυρώσεις του ελεγκτικού μηχανισμού με βάση τις αλλαγές της διοικητικής δομής λόγω του Καλλικράτη.

Επέρχονται ορισμένες βελτιώσεις στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων, ολοκληρώνεται η συγχώνευση των ανωνύμων εταιριών ΟΚΑΑ ΑΕ και ΕΤΑΝΑΛ ΑΕ, υπάρχουν ρυθμίσεις για ΕΤΕΑΝ και ΜΟΔ. Ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν επενδυτικά σχέδια το αντικείμενο των οποίων εντάσσεται στον τομέα της παραγωγής ηλεκτρισμού από ηλιακή ενέργεια που υποβλήθηκαν μέχρι τις 29-1-2010, αλλά και όλων των σχεδίων που υποβλήθηκαν για την υπαγωγή τους στο ν.3299/2004 και εισάγεται ρύθμιση σχετικά με τη δέσμευση και απονομή ζωνών ραδιοσυχνοτήτων για την υποστήριξη της λειτουργίας δημόσιων αγροτικών ευρυζωνικών δικτύων σε υπο-εξυπηρετούμενες περιοχές της ελληνικής επικράτειας.

Επίσης, προβλέπεται η υποχρεωτική ιχνηθέτηση των υγρών καυσίμων που κυκλοφορούν στην ελληνική επικράτεια και διευρύνονται οι τρόποι παρακολούθησης των παιγνίων, των παιγνιομηχανημάτων και των ιστότοπων μέσω του Πληροφοριακού Συστήματος Εποπτείας και Ελέγχου της ΕΕΕΠ.

1.5 Κόστος σύστασης ΙΚΕ

Το ελάχιστο ύψος εταιρικού κεφαλαίου που απαιτεί ο νόμος για την σύσταση μιας Ι.Κ.Ε. είναι ένα (1) ευρώ, το οποίο πρέπει να είναι καταβεβλημένο κατά τη σύστασή της (Ρόκας Ν., 2012).

Για να συσταθεί η εταιρεία, απαιτείται η καταβολή στην Υπηρεσία μιας Στάσης Γραμματίου Κόστους Σύστασης Εταιρείας, ποσού 70 ευρώ. Εάν οι ιδρυτές είναι πάνω από 3, το κόστος προσαυξάνεται κατά 5 ευρώ για κάθε επιπλέον ιδρυτή. Το γραμμάτιο αυτό δεν επιστρέφεται, έστω και αν δεν ολοκληρωθεί η εγγραφή. (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

Επιπλέον απαιτούνται:

1. Το τέλος καταχώρησης Γ.Ε.Μ.Η. (10 ΕΥΡΩ).
2. Το κόστος εγγραφής στο Επιμελητήριο, το οποίο καθορίζεται από το κάθε Επιμελητήριο. (περίπου 50 Ευρώ)
3. Το τέλος υπέρ του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Αθηνών, το οποίο ανέρχεται σε ποσό 5,80 €.

4. Φόρος Συγκέντρωσης Κεφαλαίου (1% επί του κεφαλαίου που αναγράφεται στο καταστατικό).

Ο υπολογισμός του ακριβούς κόστους σύστασης μιας εταιρείας από τους ενδιαφερόμενους, σύμφωνα με το Ν. 3853/2010, ανάλογα με τον τύπο της εταιρείας και το κεφάλαιο αυτής, θα μπορεί να γίνεται ελεύθερα και δωρεάν στο διαδικτυακό τόπο Γ.Ε.ΜΗ., όπου θα τηρείται το σχετικό λογισμικό το οποίο τώρα βρίσκεται υπό κατασκευή.

Εκτός όμως από τα παραπάνω, πιθανόν να υπάρχουν και οι εξής οικονομικές επιβαρύνσεις:

Αμοιβή Συμβολαιογράφου εφόσον η σύσταση της Ι.Κ.Ε. δεν γίνει με απλό ιδιωτικό έγγραφο αλλά με συμβολαιογραφικό. Το κόστος είναι 44,02 ευρώ για την σύνταξη του συμβολαίου πλέον 6 ευρώ ανά φύλλο, πλέον Φ.Π.Α. 23%. Το κόστος των αντιγράφων είναι 5 ευρώ ανά φύλλο, πλέον Φ.Π.Α. 23%. Το συμβολαιογραφικό κόστος καταβάλλεται στον συμβολαιογράφο και δεν αποτελεί μέρος του Γραμματίου Ενιαίου Κόστους Σύστασης.

Αμοιβή δικηγόρου, εφόσον οι εταίροι ή κάποιος από αυτούς επιθυμεί παρουσία του δικηγόρου. Σύμφωνα με τον νόμο δεν απαιτείται η παρουσία δικηγόρου κατά την σύσταση της Ι.Κ.Ε. Πάντως, σε περίπτωση παρουσίας του η ελάχιστη αμοιβή του δικηγόρου ορίζεται σε 1% για ποσό έως 44.02,5429 και 0,5% για ποσό πάνω από αυτό, επί του ποσού της εταιρικής σύμβασης, δηλαδή το ύψος του κεφαλαίου της εταιρείας. Το του δικηγόρου εισπράττεται από τον ίδιο τον δικηγόρο και δεν αποτελεί μέρος του Γραμματίου Ενιαίου Κόστους Σύστασης.

Η καταβολή των ποσών του Γραμματίου Ενιαίου Κόστους Σύστασης, του Φ.Σ.Κ., καθώς και λοιπών καταβολών για λογαριασμό τρίτων ή για χορήγηση αντιγράφων και βεβαιώσεων που αφορούν στην εταιρεία, γίνεται τοις μετρητοίς. Εάν η αξία τους υπερβαίνει το ποσό των 1.500 € τότε είτε με τραπεζική επιταγή είτε με κατάθεση του συνολικού ποσού στον τραπεζικό λογαριασμό της Κεντρικής Υπηρεσίας Γ.Ε.ΜΗ., ο οποίος τηρείται στην Τράπεζα Πειραιώς με Αριθμό 5051052381-136, IBAN GR19 0172 0510 0050 5105 2381 136 και προσκόμιση του αποδεικτικού κατάθεσης της Τράπεζας.

Φυσικά, εφόσον υπάρχει η τεχνική δυνατότητα η καταβολή μπορεί να γίνει μέσω ηλεκτρονικών ή / και τηλεφωνικών τραπεζικών υπηρεσιών (web ή / και phonebanking), πιστωτικής ή χρεωστικής κάρτας ή και διατραπεζικά.

Το Γραμμάτιο κόστους σύστασης της εταιρείας καταβάλλεται μετά την υποβολή και τον έλεγχο των δικαιολογητικών ενώ τα υπόλοιπα ποσά καταβάλλονται πριν από την καταχώρηση της εταιρείας στο Γ.Ε.ΜΗ (Σωτηρόπουλος Γ. & Αθανασίου Λ., 2013).

Σε περίπτωση που η σύσταση της εταιρείας δεν ολοκληρωθεί για λόγους που ανάγονται στο πρόσωπο των εταίρων και δεν καταχωρηθεί η εταιρεία στο Γ.Ε.ΜΗ, επιστρέφεται το σύνολο των καταβληθέντων ποσών, εκτός του Γραμματίου Κόστους Σύστασης Εταιρείας. Η επιστροφή του ποσού γίνεται εντός προθεσμίας τριάντα 30 ημερών, η οποία αρχίζει από την επομένη εργάσιμη ημέρα που λήγει η προθεσμία θεραπείας των ελλείψεων στο λογαριασμό που έχει δηλωθεί (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

2.1 Ίδρυση Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας

Σύμφωνα με το Ν.3419/2005 (ΦΕΚ 297/Α/6.12.2005) καθιερώθηκε το Γενικό Εμπορικό Μητρώο Γ.Ε.ΜΗ. Επίσης, με το Ν.3853/2010 (ΦΕΚ 90/Α/17.6.2010) απλοποιήθηκε η διαδικασία Σύστασης Προσωπικών και κεφαλαιουχικών εταιρειών μέσω των Υπηρεσιών Μιας Στάσης (ΥΜΣ).

Με την Κοινή Υπουργική Απόφαση Κ1-802/23.3.2011 (ΦΕΚ 470Β), που εφαρμόστηκε από 4/4/2011, καθορίστηκε η διαδικασία και τα σχετικά με την λειτουργία των ΥΜΣ θέματα.

Με το Ν. 4072/2012 (ΦΕΚ 86/Α/11-4-2012, άρθρα 43-120), που εφαρμόστηκε από 11/6/2012, και την εγκύκλιο Κ1-1084 /24-5-2012, καθορίστηκε νέα εταιρική μορφή, η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία (Ι.Κ.Ε.).

Στο ΕΒΕΑ λειτουργεί ΥΜΣ για την ίδρυση των Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών (Ι.Κ.Ε.) μέσω της οποίας γίνεται η σύσταση (νομιμοποίηση των Ι.Κ.Ε.), αφού προηγουμένα ληφθεί για τους εταίρους - ιδρυτές Φορολογική ενημερότητα και αφού γίνει απόδοση ΑΦΜ στις κεφαλαιουχικές αυτές εταιρείες (που δεν συστήνονται με συμβολαιογραφικό έγγραφο) (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

Η Ι.Κ.Ε. είναι κεφαλαιουχική με νομική προσωπικότητα και είναι εμπορική ακόμα και αν ο σκοπός της δεν είναι εμπορική επιχείρηση. Ευθύνεται μόνο αυτή με την περιουσία της για τις εταιρικές υποχρεώσεις με εξαίρεση την ευθύνη που αναλαμβάνει πρωτογενώς ο εταίρος με εγγυητικές εισφορές (άρθρο 43 παρ. 2 & άρθρο 79). Βασικό της χαρακτηριστικό είναι ότι απαιτείται η συμμετοχή ενός τουλάχιστον εταίρου με τη λήψη τουλάχιστον ενός μεριδίου που αντιστοιχεί σε κεφαλαιακή εισφορά (άρθρο 77) αξίας τουλάχιστον 1 ευρώ. Ωστόσο, είναι δυνατή η συμμετοχή εταίρων και η λήψη μεριδίων και με άλλα είδη εισφορών: τις εξωκεφαλαιακές (άρθρο 78) και τις εγγυητικές (άρθρο 79) των οποίων η αξία δεν μπορεί να υπερβαίνει το 75% του ποσού της ευθύνης που αναλαμβάνει ο εταίρος έναντι των δανειστών της εταιρείας.

2.2 Βασικά χαρακτηριστικά ΙΚΕ

Βασικό της χαρακτηριστικό είναι ότι απαιτείται η συμμετοχή ενός τουλάχιστον εταίρου με τη λήψη τουλάχιστον ενός μεριδίου, που αντιστοιχεί σε κεφαλαιακή εισφορά αξίας τουλάχιστον 1 ευρώ. Ωστόσο, είναι δυνατή η συμμετοχή εταίρων και η λήψη μεριδίων και με άλλα είδη εισφορών: τις εξωκεφαλαιακές και τις εγγυητικές των οποίων η αξία δεν μπορεί να υπερβαίνει το 75% του ποσού της ευθύνης που αναλαμβάνει ο εταίρος έναντι των δανειστών της εταιρείας. Η αποσύνδεση της εταιρικής συμμετοχής και των μεριδίων από το κεφάλαιο, αποτελεί τη βασική καινοτομία του νόμου σε σχέση με το παρελθόν. Τα εταιρικά μερίδια ανάγονται όχι αποκλειστικά στο κεφάλαιο, ως μοναδικό παρονομαστή, αλλά σε ένα ευρύτερο παρονομαστή, που αποτελείται από την αξία του συνόλου των εισφορών. Τέτοιες μπορεί να είναι: Οι κεφαλαιακές εισφορές είναι οι γνωστές σε όλους παροχές σε χρήμα ή σε είδος, οι οποίες αποτιμώνται άμεσα στο κεφάλαιο της εταιρείας σύμφωνα μάλιστα με τους κανόνες του Κ.Ν.2190/1920, όπως ισχύει σήμερα, για τις Α.Ε. Οι εξωκεφαλαιακές εισφορές συνίστανται σε παροχές που δεν μπορούν να αποτιμηθούν άμεσα, όπως απαιτήσεις που προκύπτουν από ανάληψη υποχρέωσης, εκτέλεση εργασιών ή παροχής υπηρεσιών και αναφέρονται στη συνεισφορά εργασίας. Οι εγγυητικές εισφορές. Είναι το καινούργιο όμως που φέρνει η Ι.Κ.Ε. Αυτές είναι εισφορές που συνίστανται στην ανάληψη ευθύνης έναντι των τρίτων για τα χρέη της εταιρείας μέχρι το ποσό που ορίζεται στο καταστατικό. Ο εταίρος που παρέχει εγγυητική εισφορά θεωρείται ότι δηλώνει υπεύθυνα ότι είναι σε θέση και ότι θα καταβάλει κάθε προσπάθεια, ώστε να είναι σε θέση κατά πάντα χρόνο, να προβεί στις καταβολές των χρεών της εταιρείας μέχρι του ποσού ανάληψης της ευθύνης του. Δηλαδή γίνονται δεκτές και άλλες εισφορές (πλην των κεφαλαιακών) και μάλιστα εισφορές που είτε από τη φύση τους δεν μπορούν να παρασταθούν στο ισολογισμό. Κατά τούτο η εταιρία μπορεί να έχει στοιχεία προσωπικής εταιρίας. Επίσης η σύστασή της είναι πιο ευέλικτη και σύγχρονη από αυτήν της ανώνυμης εταιρίας, ενώ μπορεί να συσταθεί και ως μονοπρόσωπη και έχει ορισμένη διάρκεια (12 έτη, αν και η παράλειψη αναγραφής της διάρκειας δεν αποτελεί λόγο ακυρότητας της εταιρείας). (Ρόκας Ν., 2012).

Η δημοσιότητα της εταιρίας πραγματοποιείται είτε στην ιστοσελίδα της είτε στο Γ.Ε.ΜΗ., χωρίς να απαιτείται δημοσίευση στο ΦΕΚ/ΤΑΕ-ΕΠΕ & Γ.Ε.ΜΗ. και τέλος συστήνεται και τροποποιείται με απλό ιδιωτικό έγγραφο, το οποίο ελέγχεται από τις Υπηρεσίες Γ.Ε.ΜΗ. (δεν απαιτείται δηλαδή συμβολαιογραφικό έγγραφο). Στην πραγματικότητα δηλαδή, δίνεται με αυτόν τον τρόπο η δυνατότητα να δημιουργηθεί μια εταιρεία χωρίς εκ των προτέρων καταβεβλημένη μεγάλη κεφαλαιακή βάση, αλλά απλά και μόνο με την εκτίμηση μελλοντικών κερδών. Γενικότερα είναι μια ευέλικτη νομική μορφή που αξιοποιεί στο έπακρο τον θεσμό του νέου Γενικού Εμπορικού Μητρώου (Γ.Ε.ΜΗ.), αλλά και τις σύγχρονες δυνατότητες ηλεκτρονικής επικοινωνίας και διακυβέρνησης (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

Αναλυτικότερα:

Η ΙΚΕ είναι κεφαλαιουχική κι εντάσσεται στις εταιρείες που διαθέτουν αφενός κεφάλαιο κι αφετέρου περιορισμένη ευθύνη των μελών τους για τα εταιρικά χρέη, με εξαίρεση τους εταίρους με εγγυητικές εισφορές. Το ελάχιστο κεφάλαιο της ΙΚΕ είναι ένα ευρώ (1€), χωρίς ωστόσο να αποκλείεται να οριστεί από τους ενδιαφερόμενους υψηλότερο μέγεθος κεφαλαίου (Ρόκας Ν., 2012).

- Οι εισφορές μπορούν να είναι κεφαλαιακές, να αντιστοιχούν δηλαδή στο γνωστό μας κεφάλαιο, αλλά επίσης εξωκεφαλαιακές ή εγγυητικές, να αντιστοιχούν δηλαδή σε στοιχεία μη υποκείμενα σε αποτίμηση.
- Σημειώνεται ότι η ΙΚΕ συνιστάται με ιδιωτικό έγγραφο, εκτός αν ο τύπος του συμβολαιογραφικού εγγράφου προβλέπεται από ειδική διάταξη νόμου ή λόγω εισφοράς στην εταιρία περιουσιακών στοιχείων.
- Για την ενίσχυση της ευελιξίας της παρέχεται από τον νόμο η δυνατότητα λήψης αποφάσεων των εταίρων τόσο εντός όσο και εκτός συνέλευσης.
- Η συνέλευση συγκαλείται από τον διαχειριστή 8 ημέρες πριν από την πραγματοποίησή της και οι εταίροι ενημερώνονται ακόμη και μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.
- Η δημοσίευση των οικονομικών καταστάσεων της ΙΚΕ πραγματοποιείται αποκλειστικά μέσω του Γ.Ε.ΜΗ. και της ιστοσελίδας της εταιρείας.

- Η διανομή κερδών στους εταίρους έπεται της δημιουργίας αποθεματικού.
- Στο άρθρο 103 προσδιορίζονται οι λόγοι για τους οποίους μπορεί να λυθεί η ΙΚΕ. Μεταξύ των οποίων η ακύρωση της εταιρίας καθώς και το ενδεχόμενο δικαστικής λύσης αν βρεθεί χωρίς κεφαλαιουχικά μερίδια. Επισημαίνεται ότι ο νόμος δεν προβλέπει τη λύση της με καταγγελία ενός από τους εταίρους ούτε με δικαστική απόφαση για σπουδαίο λόγο, πλην της περίπτωσης ανυπαρξίας μεριδίου κεφαλαιακής εισφοράς.
- Ορίζεται ρητά ότι οι εταίροι με εγγυητικές εισφορές συνεχίζουν να είναι υπόχρεοι για τρία χρόνια μετά τη λύση της εταιρίας για την καταβολή των χρεών αυτής.
- Αξίζει επίσης να αναφέρουμε ότι ορίζεται ότι οι ΥΜΣ (Υπηρεσίες Μιας Στάσης) δεν θα δέχονται αιτήσεις για σύσταση ΙΚΕ παρά μόνο μετά την πάροδο προθεσμίας δύο μηνών, προκειμένου να δοθεί ο απαραίτητος χρόνος προσαρμογής του πληροφορικού συστήματος του Γ.Ε.ΜΗ., ώστε να φιλοξενεί τα στοιχεία της νέας μορφής εταιρίας.
- Εννοείται όμως ότι οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούν να προβαίνουν εν τω μεταξύ σε όλες τις προπαρασκευαστικές ενέργειες, συμπεριλαμβανομένης και της υπογραφής του εγγράφου σύστασης της εταιρίας, καθώς και σε προϊδρυτικές συναλλαγές.

Η βασική καινοτομία της ΙΚΕ είναι η αποσύνδεση της εταιρικής συμμετοχής και των μεριδίων από το κεφάλαιο. Ενώ δηλαδή στις κλασικές περιπτώσεις της Α.Ε. και της ΕΠΕ οι μετοχές και τα εταιρικά μερίδια αποτελούν τμήμα του κεφαλαίου και προσδιορίζουν το μέγεθος της συμμετοχής καθενός, ανάλογα με τον αριθμό μεριδίων που κατέχει, στο σχέδιο νόμου τα πράγματα έχουν αλλιώς. Τα εταιρικά μερίδια ανάγονται όχι αποκλειστικά στο κεφάλαιο, ως μοναδικό παρονομαστή, αλλά σε έναν ευρύτερο παρονομαστή, που αποτελείται από την αξία του συνόλου των εισφορών. Αυτό είναι ίσως το βασικότερο χαρακτηριστικό της προτεινόμενης νέας εταιρικής μορφής (Ρόκας Ν., 2012).

2.3 Διαδικασία σύστασης της ΙΚΕ

Η ΙΚΕ συνιστάται με ιδιωτικό έγγραφο, εκτός αν ο τύπος του συμβολαιογραφικού εγγράφου προβλέπεται από ειδική διάταξη νόμου ή λόγω εισφοράς στην εταιρία περιουσιακών στοιχείων, για τη μεταβίβαση των οποίων απαιτείται ο τύπος αυτός (π.χ. ΑΚ 369) ή, τέλος, αν τα μέρη επιλέγουν να τηρήσουν τον τύπο αυτό. Περαιτέρω, καθορίζεται το ελάχιστο περιεχόμενο του καταστατικού της ΙΚΕ [(α) το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση κατοικίας και την τυχόν ηλεκτρονική διεύθυνση των εταίρων (β) η εταιρική επωνυμία (γ) η έδρα της εταιρείας (δ) ο σκοπός της εταιρείας (ε) η ιδιότητα της εταιρείας ως ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία (στ) οι εισφορές των εταίρων κατά κατηγορία εισφορών και την αξία τούτων, καθώς και το κεφάλαιο της εταιρείας (ζ) ο συνολικός αριθμός των εταιρικών μεριδίων (η) ο αρχικός αριθμός των μεριδίων κάθε εταίρου και το είδος της εισφοράς που τα μερίδια αυτά εκπροσωπούν (θ) ο τρόπος διαχείρισης και εκπροσώπησης της εταιρείας και (ι) η διάρκεια της εταιρείας]. Προβλέπεται δε ρητά ότι ειδικότερες συμφωνίες που περιέχονται στο καταστατικό και δεν προσκρούουν στο νόμο αποτελούν τμήμα της διαμόρφωσης των εταιρικών σχέσεων και συνεπώς είναι εταιρικές και όχι εξωεταιρικές (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

Για τη σύσταση μιας ΙΚΕ απαιτείται η πληρωμή Γραμματίου Ενιαίου Κόστους Σύστασης Εταιρείας. Το Γραμμάτιο Κόστους Σύστασης Εταιρείας, που είναι 70 ευρώ και εφόσον οι ιδρυτές είναι πάνω από 3, το κόστος προσαυξάνεται με 5 ευρώ για κάθε επιπλέον ιδρυτή. Το Γραμμάτιο Κόστους Σύστασης της Εταιρείας δεν

επιστρέφεται. Και επιπλέον: το τέλος καταχώρησης Γ.Ε.Μ.Η (10 ευρώ) το κόστος εγγραφής στο επιμελητήριο, το οποίο καθορίζεται από το κάθε Επιμελητήριο το Τέλος υπέρ του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Αθηνών, το οποίο ανέρχεται σε ποσό 5,80 € Φόρος Συγκέντρωσης Κεφαλαίου (1% επί του κεφαλαίου που αναγράφεται στο καταστατικό). Δεν είναι απαραίτητη η σύσταση του καταστατικού της απο συμβολαιογράφο, ούτε η παρουσία δικηγόρου. Το καταστατικό αποτελεί το νομικό έγγραφο της συστάσεως της εταιρείας αλλά επίσης προδιαγράφει και όλα τα βασικά θέματα που αφορούν στις σχέσεις των εταίρων, στη διοίκηση της εταιρείας, σε θέματα που αφορούν τη διάρκεια ζωής της αλλά και τη διάλυσή της (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

Σύμφωνα με το άρθρο 50 του ν. 4072/2012 το καταστατικό της Ι.Κ.Ε. πρέπει να περιέχει τουλάχιστον: το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση κατοικίας και την τυχόν ηλεκτρονική διεύθυνση των εταίρων. Εάν η εταιρεία συστήνεται ως μονοπρόσωπη, το όνομα του μοναδικού εταίρου υποβάλλεται σε δημοσιότητα δια του Γ.Ε.Μ.Η. (άρθρο 43 παρ. 4) την εταιρική επωνυμία (άρθρο 44) την έδρα της εταιρείας, τον σκοπό της, την ιδιότητά της ως Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία Τις εισφορές των εταίρων κατά κατηγορία εισφορών και την αξία τούτων (άρθρα 77 έως και 79) το κεφάλαιο της εταιρείας, το συνολικό αριθμό των εταιρικών μεριδίων, τον αρχικό αριθμό των μεριδίων κάθε εταίρου και το είδος της εισφοράς που αυτά εκπροσωπούν τον τρόπο διαχείρισης και εκπροσώπησης της εταιρείας (άρθρα 55 έως και 64) τη διάρκεια της εταιρείας (άρθρο 46). Επισημαίνεται ότι εάν στο καταστατικό δεν αναφέρεται διάρκεια, η εταιρεία διαρκεί δώδεκα έτη από την σύστασή της.

Στην υποχρεωτική ασφάλιση του ΟΑΕΕ υπάγονται:

Οι διαχειριστές της Ι.Κ.Ε. που ορίστηκαν με το καταστατικό ή με απόφαση των εταίρων και ο μοναδικός εταίρος μονοπρόσωπης Ι.Κ.Ε. Οι λοιποί εταίροι της Ι.Κ.Ε. υπάγονται προαιρετικά στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ. Η Υπηρεσία Μίας Στάσης αποστέλλει ανακοίνωση της σύστασης της Ι.Κ.Ε. προς τους αρμόδιους κατά περίπτωση ασφαλιστικούς φορείς καθώς και τα στοιχεία των εταίρων και του διαχειριστή/των. Κατόπιν τούτου, απευθύνεστε στον ΟΑΕΕ για τις περαιτέρω ενέργειες (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

2.4 Ανάλυση καταστατικού ΙΚΕ

Η Υπηρεσία μιας Στάσης είναι ο πιστοποιημένος συμβολαιογράφος που συντάσει τη συμβολαιογραφική πράξη σύστασης. Το ιδιωτικό ή συμβολαιογραφικό έγγραφο – καταστατικό - της Ι.Κ.Ε. αποτελεί το νομικό έγγραφο της συστάσεως της εταιρείας αλλά επίσης προδιαγράφει και όλα τα βασικά θέματα που αφορούν στις σχέσεις των εταίρων, στη διοίκηση της εταιρείας, σε θέματα που αφορούν τη διάρκεια ζωής της αλλά και τη διάλυσή της και πρέπει να περιέχει τουλάχιστον:

- Το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση κατοικίας και την τυχόν ηλεκτρονική διεύθυνση των εταίρων. Εάν η εταιρεία συστήνεται ως μονοπρόσωπη, το όνομα του μοναδικού εταίρου υποβάλλεται σε δημοσιότητα δια του Γ.Ε.ΜΗ.
- Την εταιρική επωνυμία που πρέπει σε κάθε περίπτωση να περιέχονται ολογράφως οι λέξεις: «Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία» ή η συντομογραφία «ΙΚΕ». Εάν πρόκειται για μονοπρόσωπη, στην επωνυμία συμπεριλαμβάνονται οι λέξεις «Μονοπρόσωπη Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία» ή «Μονοπρόσωπη ΙΚΕ».
- Την έδρα της εταιρείας, τον σκοπό της
- Το κεφάλαιο της εταιρείας, τουλάχιστον 1 ευρώ, και το συνολικό αριθμό των εταιρικών μεριδίων.
- Τον αρχικό αριθμό των μεριδίων κάθε εταίρου και το είδος της εισφοράς που αυτά εκπροσωπούν (κεφαλαιακές, εξωκεφαλαιακές ή εγγυητικές εισφορές).
- Τον τρόπο διαχείρισης και εκπροσώπησης της εταιρείας.
- Τη διάρκεια της εταιρείας. Επισημαίνεται ότι εάν στο καταστατικό δεν αναφέρεται διάρκεια, η εταιρεία διαρκεί δώδεκα έτη από τη σύστασή της.

Οι ιδρυτές της υπό σύσταση εταιρείας οφείλουν να γνωρίζουν ακόμη μερικά στοιχεία, όρους και προϋποθέσεις που διευκολύνουν την διαδικασία όπως:

- Το καταστατικό και οι τροποποιήσεις του, οι αποφάσεις των εταίρων και τα πρακτικά μπορούν να συντάσσονται εκτός από τα ελληνικά και σε μία από τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ.
- Παράταση είναι δυνατή με απόφαση των εταίρων της.
- Όργανα της εταιρείας είναι η συνέλευση των εταίρων και ο/οι διαχειριστής/ες, κατ' αντιστοιχία με την ΕΠΕ.
- Διαχειριστής μπορεί να είναι μόνο φυσικό πρόσωπο (εάν ο εταίρος είναι νομικό πρόσωπο, οφείλει να ορίσει φυσικό πρόσωπο που θα είναι Διαχειριστής).
- Η ΙΚΕ λύεται οποτεδήποτε με απόφαση των εταίρων, όταν παρέλθει ο ορισμένος χρόνος διάρκειας και αν κηρυχθεί πτώχευση και τότε ακολουθεί το στάδιο της εκκαθάρισης.
- Υπάγονται υποχρεωτικά στον ΟΑΕΕ βάσει του Ν. 4072/12 οι διαχειριστές ΙΚΕ και ο μοναδικός εταίρος Μονοπρόσωπης Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας, ενώ προαιρετικά μπορούν να υπαχθούν οι λοιποί εταίροι.
- Ο χώρος στον οποίο θα στεγάζεται η εταιρεία θα είναι η επαγγελματική έδρα και θα είναι στο δήμο που αναφέρεται στο καταστατικό και αρκεί μόνο να υποβληθεί υπεύθυνη δήλωση της διεύθυνσης, για την εγκατάσταση της εταιρείας, με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής του υπόχρεου.
- Όλοι οι ιδρυτές / μέλη και ο διαχειριστής/ες της Ι.Κ.Ε πρέπει να είναι φορολογικά ενήμεροι. Σε περίπτωση που αυτό δεν συμβεί είτε θα κληθούν να το πράξουν σε επόμενο στάδιο από την Υπηρεσία Μιας Στάσης είτε, εφόσον δεν συμβεί δεν θα μπορεί να ιδρυθεί η εταιρεία και τέλος
- Να έχουν αποφασίσει και να ορίσουν ποιος θα είναι ο αντιπρόσωπός τους για τις διαδικασίες σύστασης της εταιρείας (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

2.5 Ευθύνες των εταίρων

Η ευθύνη των εταίρων αντιστοιχεί μέχρι του ύψους του κεφαλαίου. Η ευθύνη είναι της εταιρείας με την παρουσία της, όχι των εταίρων. Μόνη εξαίρεση είναι ο εταίρος που συμμετέχει με εγγυητική εισφορά, ο οποίος και αναλαμβάνει την υποχρέωση έναντι των τρίτων να εξοφλήσει εφόσον απαιτηθεί από αυτούς χρέη της εταιρίας μέχρι του ύψους της εισφοράς του (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

Ειδικότερα, η ΙΚΕ είναι κεφαλαιουχική, εντάσσεται δηλαδή στις εταιρίες που αφενός διαθέτουν κεφάλαιο αφετέρου περιορισμένη ευθύνη των μελών τους για τα εταιρικά χρέη, με εξαίρεση τους εταίρους με εγγυητικές εισφορές (Ρόκας Ν., 2012).

2.6 Οικονομικές λειτουργίες

Η βασική καινοτομία της ΙΚΕ είναι η αποσύνδεση της εταιρικής συμμετοχής και των μεριδίων από το κεφάλαιο. Ενώ δηλαδή στις κλασικές περιπτώσεις της Α.Ε. και της ΕΠΕ οι μετοχές και τα εταιρικά μερίδια αποτελούν τμήμα του κεφαλαίου και προσδιορίζουν το μέγεθος της συμμετοχής καθενός, ανάλογα με τον αριθμό μεριδίων που κατέχει, στο νόμο τα πράγματα έχουν άλλως. Τα εταιρικά μερίδια ανάγονται όχι αποκλειστικά στο κεφάλαιο, ως μοναδικό παρονομαστή, αλλά σε ένα ευρύτερο παρονομαστή, που αποτελείται από την αξία του συνόλου των εισφορών. Αυτό είναι ίσως το βασικότερο χαρακτηριστικό της νέας εταιρικής μορφής (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012). Οι εισφορές μπορούν να είναι κεφαλαιακές, εξωκεφαλαιακές και εγγυητικές. Κάθε εταίρος έχει μερίδια διότι πραγματοποίησε μια εισφορά, είτε η τελευταία απαρτίζει κεφάλαιο είτε όχι. Κάθε μερίδιο αντιστοιχεί υποχρεωτικά σε ένα είδος εισφοράς. Έτσι π.χ. ένας εταίρος που εισφέρει κεφάλαιο θα αποκτήσει αποκλειστικά μερίδια που αντιστοιχούν σε κεφαλαιακή εισφορά ενώ, αν αναλάβει την υποχρέωση να παρέχει και λογιστικές υπηρεσίες στην εταιρία, και συμφωνείται αυτό να αποτελεί εισφορά, θα λάβει και μερίδια που αντιστοιχούν σε εξωκεφαλαιακή εισφορά. Ο αριθμός μεριδίων κάθε εταίρου είναι υποχρεωτικά ανάλογος προς την αξία της εισφοράς του. Εννοείται πως δεν απαιτείται να εμφανίζονται σε μια ΙΚΕ και τα τρία είδη εισφορών ή στην ίδια αναλογία. Σε κάθε περίπτωση όμως θα πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον ένα εταιρικό μερίδια με κεφαλαιακή εισφορά. Οι κεφαλαιακές εισφορές αντιστοιχούν στο κεφάλαιο της εταιρίας. Αυτές συνίστανται είτε σε εισφορά μετρητών είτε σε εισφορά σε είδος, υπό την προϋπόθεση ότι το εισφερόμενο είναι δεκτικό αποτίμησης, κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 5 του κ.ν. 2190/1920. Η αποτίμηση των εν λόγω εισφορών γίνεται, κατ' αρχήν, σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 9α του κ.ν.2190/20. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη το κόστος της διαδικασίας των εν λόγω άρθρων, ο νόμος απαλλάσσει από την υποχρέωση αποτίμησης τους εταίρους, εάν, κατά το καταστατικό ή την απόφαση που αυξάνει το κεφάλαιο, η αξία του εισφερόμενου στοιχείου δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (5.000 €). Σε περίπτωση, επομένως, εισφοράς της οποίας η αξία δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (5.000 €), αυτή θα αποτιμάται στην αξία την οποία δηλώνουν τα

μέρη στο καταστατικό ή την απόφαση αύξησης κεφαλαίου (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

Το γεγονός ότι οι κεφαλαιακές εισφορές αντιπροσωπεύουν το κεφάλαιο της εταιρίας σε συνδυασμό με την απαίτηση του νόμου η ΙΚΕ να διαθέτει ελάχιστο κεφάλαιο, έστω και αν αυτό είναι ένα (1) ευρώ, συνεπάγεται ότι θα πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον ένα μερίδιο που να εκπροσωπεί κεφαλαιακή εισφορά. Με το ίδιο σκεπτικό, η αύξηση ή μείωση του αριθμού των κεφαλαιακών μεριδίων μπορούν να γίνουν μόνο με αύξηση ή μείωση κεφαλαίου και αντίστοιχη τροποποίηση του καταστατικού. Κανόνας ανάλογος με το άρθρο 10 κ.ν. 2190/1920 δεν έχει προβλεφθεί, κατ' αποτέλεσμα, ωστόσο, όμοιος κανόνας υπάρχει με βάση των κανόνα της απαγόρευσης επιστροφής εισφορών. Επιπλέον, ορίζεται ότι το κεφάλαιο θα πρέπει να καταβληθεί ολοσχερώς κατά τη σύσταση ή την αύξηση κεφαλαίου και η καταβολή του να βεβαιωθεί με απόφαση του διαχειριστή που καταχωρίζεται στο Γ.Ε.ΜΗ. Αποκλείεται κατ' αυτόν τον τρόπο η δυνατότητα τμηματικής καταβολής κεφαλαίου, σε περίπτωση τόσο εισφορών σε είδος όσο και εισφορών σε μετρητά. «Μη εξοφλημένα» μερίδια που αντιστοιχούν σε κεφαλαιακή εισφορά δεν νοούνται, διότι ο διαχειριστής θα πρέπει να λάβει πρόνοια να τα ακυρώσει αμέσως και να προβεί μόνος του σε μείωση του κεφαλαίου (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

Τέλος, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι στην ΙΚΕ θα υπάρχει πάντα τουλάχιστον ένα μερίδιο αντιστοιχούν σε κεφαλαιακή εισφορά, προβλέπεται ότι σε περίπτωση που, λόγω ακύρωσης μεριδίων, δεν υπάρχουν πια τέτοια μερίδια, η εταιρία οφείλει να εξασφαλίσει, είτε μέσω εξαγοράς μεριδίου, από εταίρο ή τρίτο, πριν την ακύρωσή του, είτε μέσω αύξησης κεφαλαίου εντός μηνός από την ακύρωση, την ύπαρξη ενός, έστω, μεριδίου κεφαλαιακής εισφοράς, άλλως παρέχεται δικαίωμα σε καθένα που έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει τη λύση της εταιρίας (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

Οι εξωκεφαλαιακές εισφορές συνίστανται σε παροχές, που δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο κεφαλαιακής εισφοράς, γιατί από τη φύση τους δεν μπορούν να παρασταθούν στον ισολογισμό, όπως απαιτήσεις που προκύπτουν από ανάληψη υποχρέωσης εκτέλεσης εργασιών ή παροχής υπηρεσιών. Πρόκειται για εισφορές που συναντώνται σε προσωπικές εταιρίες. Η εκτέλεση των εν λόγω παροχών γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού, στο οποίο καθορίζεται και η αξία αυτών (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

Σε περίπτωση που ο εταίρος που έχει αναλάβει εξωκεφαλαιακή εισφορά δεν προβαίνει στη δέουσα παροχή της ορίζεται ότι η εταιρία μπορεί είτε να ζητήσει εκπλήρωση είτε να ζητήσει την ακύρωση των μεριδίων που αντιστοιχούν στην εισφορά αυτή, ενώ περαιτέρω αποζημίωσή της για τη ζημία που υπέστη από την αποχώρηση του εταίρου δεν αποκλείεται. Η παράγραφος 4 αντιμετωπίζει το πρόβλημα που δημιουργείται σε περίπτωση ακύρωσης εταιρικών μεριδίων λόγω εξόδου εταίρου ή αποκλεισμού του ή αναγκαστικής εκποίησης των μεριδίων του. Σε τέτοιες περιπτώσεις η παροχή που αποτελεί το αντικείμενο της εισφοράς δεν θα μπορεί να αξιωθεί από την εταιρία, αφού αυτός που υποσχέθηκε την εισφορά αυτή δεν θα είναι πια εταίρος. Επομένως το πρόβλημα αντιμετωπίζεται με επιβολή υποχρέωσης στον αποχωρούντα, τον αποκλειόμενο ή εκείνον του οποίου εκποιούνται αναγκαστικά τα μερίδια να αποδώσει στην εταιρία ποσό ίσο με την αξία της μη καταβληθείσας παροχής, όπως έχει αποτιμηθεί από τα μέρη (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

Οι εγγυητικές εισφορές τέλος συντελούν στη φερεγγυότητα της εταιρίας. Ο εταίρος αναλαμβάνει ευθύνη καταβολής των χρεών της εταιρίας μέχρι το ποσό της εισφοράς του. Η ευθύνη αυτή υφίσταται απέναντι σε όλους και όχι ορισμένους μόνο δανειστές.

Η ανάληψη της ευθύνης θα πρέπει να είναι σοβαρή και αυτό τονίζεται με τη διάταξη που ορίζει ότι ο εταίρος αυτός «θα πρέπει να είναι σε θέση κατά πάντα χρόνο» να την καταβάλει. Εννοείται ότι η παροχή εγγύησης ή άλλης ασφάλειας στους πιστωτές από εταίρους ή τρίτους κατά τις κοινές διατάξεις δεν αποκλείεται. Η αξία των εγγυητικών εισφορών καθορίζεται στο καταστατικό και δεν μπορεί να υπερβαίνει το 75% του ποσού για το οποίο ο εταίρος έχει αναλάβει ευθύνη καταβολής. Έτσι, επί παραδείγματι, αν συμφωνείται ανάληψη ευθύνης για 100.000 €, η αξία της εισφοράς, η οποία θα αποτελέσει και τη βάση προσδιορισμού των εταιρικών μεριδίων που θα λάβει ο παρέχων την εισφορά, θα ορίζεται από τους εταίρους, δεν θα μπορεί όμως να υπερβαίνει τις 75.000 €. Ο θεσμός των εγγυητικών εισφορών λειτουργεί ως εναλλακτικός μηχανισμός προστασίας των εταιρικών δανειστών, στο μέτρο που οι τελευταίοι δύνανται να στραφούν άμεσα και πρωτογενώς κατά του εταίρου. Η ευθύνη επομένως του εταίρου με εγγυητική εισφορά – παρά τον όρο που χρησιμοποιείται – είναι ευθύνη πρωτοφειλέτη και όχι εγγυητή. (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

Επομένως, ο εταίρος με εγγυητική εισφορά που ενάγεται από δανειστή θα μπορεί να προβάλει τις ενστάσεις που θεμελιώνονται στο πρόσωπό του καθώς και τις ενστάσεις που έχει κατά του δανειστή η ίδια η εταιρία, όχι όμως και άλλες, όπως π.χ. τις ενστάσεις που θα είχε ένας εγγυητής όπως την ένσταση διζήσεως. Επιπλέον, ο εταίρος με εγγυητική εισφορά που ικανοποίησε εταιρικό δανειστή δεν έχει δικαίωμα αναγωγής κατά της εταιρίας. Η μη καταβολή στους τρίτους του ποσού των εγγυητικών εισφορών αποτελεί διαφορά μεταξύ εταίρου και τρίτων και η εταιρία δεν παρεμβαίνει. Σε περίπτωση πτώχευσης του εταίρου που έχει παράσχει εγγυητική εισφορά, οι πιστωτές της εταιρίας θα μπορούν να αναγγεθθούν στην πτώχευση και να καταταγούν όλοι μαζί pro rata με μέγιστο ποσό ικανοποίησης το ποσό της εισφοράς.

Επομένως, οι πιστωτές της εταιρίας ως σύνολο (υποομάδα στην πτώχευση του εταίρου εντός της ομάδας των ανέγγυων πιστωτών) λαμβάνουν ό,τι πτωχευτικό μέρος θα λάμβανε ένας κοινός πτωχευτικός πιστωτής του εταίρου, του οποίου η αξίωση θα ήταν ίση με το άθροισμα των αξιώσεών τους ή με το ορισμένο στο καταστατικό ποσό της ευθύνης του (όποιο από τα δύο είναι μικρότερο). Για την κατανομή αυτού του αθροιστικού μερίσματος λαμβάνονται υπόψη μεταξύ των πιστωτών της εταιρίας (και όχι έναντι των ατομικών πιστωτών του εταίρου) τα

προβλεπόμενα στο άρθρο 154 του Πτωχευτικού Κώδικα προνόμια που αυτοί (ενδεχομένως) έχουν καταρχήν έναντι της εταιρίας.

Επιπλέον, γίνεται πρόβλεψη για τις περιπτώσεις ακύρωσης μεριδίων εγγυητικών εισφορών λόγω εξόδου ή αποκλεισμού του εταίρου ή αναγκαστικής εκποίησης των μεριδίων του. Σε αυτήν την περίπτωση, ο εταίρος με εγγυητική εισφορά που δεν έχει καταβάλει πλήρως το ποσό της ευθύνης του που απορρέει από αυτήν, συνεχίζει να ευθύνεται έναντι των εταιρικών δανειστών επί μία τριετία για τα χρέη που γεννήθηκαν πριν την καταχώριση στο Γ.Ε.ΜΗ. των γεγονότων που σηματοδότησαν το τέλος της ιδιότητάς του ως εταίρου. Σκοπείται έτσι η προστασία των εταιρικών δανειστών που συναλλάχτηκαν με την εταιρία αποβλέποντας στην εγγυητική εισφορά του αποχωρούντος εταίρου. Τέλος, αναγνωρίζοντας τη σημασία που αναμένεται να έχει η ύπαρξη και η ταυτότητα των εταίρων με εγγυητικές εισφορές για τη συναλλακτική ζωή της εταιρίας, υποχρεώνει το διαχειριστή να μεριμνά ώστε το ΓΕΜΗ και η ιστοσελίδα της εταιρίας να εμφανίζουν κατά πάντα χρόνο το ύψος και τη σύνθεση των εγγυητικών εισφορών (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

Θα πρέπει δηλαδή να φροντίζει να επικαιροποιεί το σχετικό πίνακα μετά από κάθε μεταβολή (π.χ. ανάληψη νέας εγγυητικής εισφοράς, εξαγορά της σύμφωνα με το άρθρο 82, καταβολή εταιρικού χρέους από εταίρο με εγγυητική εισφορά, κλπ.). Σημειώνεται ότι ως «μεταβολή» κατά την παράγραφο 7 νοείται και η καταβολή χρέους της εταιρίας εκ μέρους του εταίρου με εγγυητική εισφορά.

Η μεταβίβαση των μεριδίων, εν ζωή ή αιτία θανάτου, είναι ελεύθερη ως απόρροια του κεφαλαιουχικού χαρακτήρα της ΙΚΕ. Περιορισμοί τίθενται από το νόμο σε περίπτωση μη ολοσχερώς καταβεβλημένης εξωκεφαλαιακής ή εγγυητικής εισφοράς. Η επιστροφή των εισφορών πριν από τη λύση της εταιρίας δεν είναι επιτρεπτή. Ειδικά η επιστροφή των κεφαλαιακών εισφορών επιτρέπεται αποκλειστικά και μόνο με τη διαδικασία της μείωσης κεφαλαίου, ενώ των λοιπών εισφορών απαγορεύεται. Η «επιστροφή» των λοιπών εισφορών έχει το νόημα ότι δεν χωρεί ούτε παροχή αμοιβής για τις παρεχόμενες υπηρεσίες, ούτε κάλυψη για την περίπτωση καταβολής χρέους της εταιρίας, ενώ δεν είναι επιτρεπτή ούτε η απαλλαγή από τις υποχρεώσεις που οι εταίροι ανέλαβαν (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

2.7 Τήρηση βιβλίων ΙΚΕ

Ο διαχειριστής οφείλει να τηρεί: (α) «βιβλίο εταίρων», στο οποίο καταχωρίζει τα ονόματα των εταίρων, τη διεύθυνσή τους, τον αριθμό των μεριδίων που κατέχει κάθε εταίρος, το είδος της εισφοράς που εκπροσωπούν τα μερίδια, τη χρονολογία κτήσεως και μεταβίβασης ή επιβάρυνσης αυτών και τα ειδικά δικαιώματα που παρέχει το καταστατικό στους εταίρους- και (β) «ενιαίο βιβλίο πρακτικών αποφάσεων των εταίρων και αποφάσεων της διαχείρισης». Στο τελευταίο αυτό βιβλίο καταχωρίζονται όλες οι αποφάσεις των εταίρων και οι αποφάσεις της διαχείρισης που λαμβάνονται από περισσότερους διαχειριστές και δεν αφορούν θέματα τρέχουσας διαχείρισης ή, ανεξάρτητα από τον αριθμό των διαχειριστών, συνιστούν πράξεις καταχωριστέες στο Γ.Ε.ΜΗ.

Η εταιρεία φέρει το βάρος απόδειξης ότι οι αποφάσεις των εταίρων και του διαχειριστή έλαβαν χώρα την ημερομηνία και ώρα που αναγράφεται στο βιβλίο.

2.7.1 Ο διαχειριστής ως βασικός εκπρόσωπος μιας ΙΚΕ

Ο διαχειριστής εκπροσωπεί την εταιρεία και ενεργεί στο όνομά της κάθε πράξη που αφορά στη διοίκηση της εταιρείας, τη διαχείριση της περιουσίας της και την εν γένει επιδίωξη του σκοπού της. Πράξεις του διαχειριστή, ακόμη και αν είναι εκτός του εταιρικού σκοπού, δεσμεύουν την εταιρεία απέναντι στους τρίτους, εκτός αν η εταιρεία αποδείξει ότι ο τρίτος γνώριζε την υπέρβαση του εταιρικού σκοπού ή όφειλε να τη γνωρίζει. Δεν συνιστά απόδειξη μόνη η τήρηση των διατυπώσεων δημοσιότητας ως προς το καταστατικό ή τις τροποποιήσεις του. Περιορισμοί της εξουσίας του διαχειριστή της εταιρείας, που προκύπτουν από το καταστατικό ή από απόφαση των εταίρων, δεν αντιτάσσονται στους τρίτους, ακόμη και αν έχουν υποβληθεί στις διατυπώσεις δημοσιότητας. Ο διαχειριστής μπορεί να αναθέτει την

άσκηση συγκεκριμένων εξουσιών του σε εταίρους ή τρίτους, αν τούτο επιτρέπεται από το καταστατικό. Ο διαχειριστής δεν αμείβεται για τη διαχείριση, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από το καταστατικό ή απόφαση των εταίρων.

Υποχρέωση πίστεως του διαχειριστή:

Ο διαχειριστής έχει υποχρέωση πίστεως απέναντι στην εταιρεία. Οφείλει ιδίως: (α) να μην επιδιώκει ίδια συμφέροντα που αντιβαίνουν στα συμφέροντα της εταιρείας (β) να αποκαλύπτει έγκαιρα στους εταίρους τα ίδια συμφέροντά του, που ενδέχεται να ανακύψουν από συναλλαγές της εταιρείας, οι οποίες εμπίπτουν στα καθήκοντά του, καθώς και κάθε άλλη σύγκρουση ιδίων συμφερόντων με αυτά της εταιρείας ή συνδεδεμένων με αυτήν επιχειρήσεων κατά την έννοια της παρ. 5 του άρθρου 42ε του κ.ν.2190/1920, που ανακύπτει κατά την άσκηση των καθηκόντων τους (γ) να μη διενεργεί πράξεις για λογαριασμό του ίδιου ή τρίτων, που ανάγονται στο σκοπό της εταιρείας ούτε να είναι εταίρος προσωπικής εταιρείας, Ε.Π.Ε. ή ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας, που επιδιώκει τον ίδιο σκοπό, εκτός αν οι εταίροι αποφασίσουν ότι επιτρέπονται τέτοιες πράξεις (δ) να τηρεί εχεμύθεια για τις εταιρικές υποθέσεις.

Το καταστατικό μπορεί να εξειδικεύει τις υποχρεώσεις της παραγράφου 1. Σε περίπτωση παράβασης της απαγόρευσης της περ. γ' της παρ. 1, η εταιρεία δικαιούται αντί αποζημίωσης να απαιτεί, προκειμένου μεν για πράξεις που έγιναν για λογαριασμό του ίδιου του διαχειριστή, να θεωρηθεί ότι οι πράξεις αυτές διενεργήθηκαν για λογαριασμό της εταιρείας, προκειμένου δε για πράξεις που έγιναν για λογαριασμό άλλου, να δοθεί στην εταιρεία η αμοιβή για τη μεσολάβηση ή να εκχωρηθεί σ' αυτήν η σχετική απαίτηση. Οι απαιτήσεις αυτές παραγράφονται μετά από έξι (6) μήνες από τότε που οι παραπάνω πράξεις ανακοινώθηκαν στους εταίρους και σε κάθε περίπτωση μετά από τριετία.

Ευθύνη του διαχειριστή:

Ο διαχειριστής ευθύνεται έναντι της εταιρείας για παραβάσεις του παρόντος νόμου, του καταστατικού και των αποφάσεων των εταίρων, καθώς και για κάθε διαχειριστικό πταίσμα. Η ευθύνη αυτή δεν υφίσταται προκειμένου για πράξεις ή παραλείψεις που στηρίζονται σε σύννομη απόφαση των εταίρων ή που αφορούν

εύλογη επιχειρηματική απόφαση, η οποία ελήφθη με καλή πίστη, με βάση επαρκείς πληροφορίες και αποκλειστικά προς εξυπηρέτηση του εταιρικού συμφέροντος. Αν περισσότεροι διαχειριστές ενήργησαν από κοινού, ευθύνονται εις ολόκληρο. Με απόφαση των εταίρων μπορεί να απαλλάσσεται ο διαχειριστής μετά την έγκριση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων μόνο για τα διαχειριστικά πταίσματα, εκτός αν οι εταίροι παρέχουν ομόφωνα γενική απαλλαγή. Η αξίωση της εταιρείας παραγράφεται μετά τριετία από την τέλεση της πράξης. Την αγωγή της εταιρείας για αποζημίωση ασκεί και οποιοσδήποτε εταίρος ή διαχειριστής της εταιρείας. Με απόφαση των εταίρων μπορεί να ορίζεται ειδικός εκπρόσωπος της εταιρείας για τη διεξαγωγή της δίκης.

2.8 Μεταβολές κεφαλαίου Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρίας

Αύξηση κεφαλαίου:

Η αύξηση κεφαλαίου γίνεται με αύξηση του αριθμού των εταιρικών μεριδίων. Σε περίπτωση αύξησης κεφαλαίου που δεν γίνεται με εισφορά σε είδος όλοι οι εταίροι έχουν δικαίωμα προτίμησης στο νέο κεφάλαιο, ανάλογα με τον αριθμό των εταιρικών μεριδίων που έχει καθένας. Το δικαίωμα προτίμησης ασκείται με δήλωση προς την εταιρεία μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την καταχώριση της απόφασης των εταίρων στο Γ.Ε.ΜΗ. Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει ότι το δικαίωμα προτίμησης το έχουν μόνο οι εταίροι με μερίδια που αντιστοιχούν σε κεφαλαιακές εισφορές. Το δικαίωμα προτίμησης μπορεί να καταργείται ή να περιορίζεται με απόφαση των εταίρων που λαμβάνεται κατά το άρθρο 72 παράγραφος 5. Αν η απόφαση αυτή δεν μπορεί να ληφθεί λόγω αντιρρήσεων εταίρου ή εταίρων, των οποίων μειώνονται τα ποσοστά, εφαρμόζεται αναλόγως το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 89.

Το καταστατικό της εταιρείας μπορεί να προβλέπει ότι το κεφάλαιο θα αυξηθεί σε συγκεκριμένο χρονικό σημείο με νέες εισφορές ορισμένου ποσού («εγκεκριμένο κεφάλαιο»). Το χρονικό σημείο μπορεί να προσδιορίζεται με μορφή αίρεσης ή προθεσμίας ή με λήψη απόφασης από το διαχειριστή ή τους εταίρους. Αν δεν προκύπτει κάτι άλλο από το καταστατικό, υποχρέωση καταβολής των εισφορών 80 αυτών έχουν όλοι οι εταίροι, ανάλογα με το ποσό των εταιρικών μεριδίων που κατέχει ο καθένας. Σε περίπτωση αύξησης του κεφαλαίου με τον τρόπο αυτό ο διαχειριστής υποχρεούται να αναπροσαρμόσει το κεφάλαιο της εταιρείας με σχετική δήλωση στο Γ.Ε.ΜΗ. Αν δεν αναφέρεται κάτι άλλο, οι νέες εισφορές είναι σε μετρητά.

Μείωση κεφαλαίου:

Η μείωση κεφαλαίου γίνεται με ακύρωση υφιστάμενων μεριδίων που αντιστοιχούν σε κεφαλαιακές εισφορές και με τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης των εταίρων που έχουν τέτοια μερίδια. Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει συναίνεση

των εταίρων αυτών ή χωριστή απόφαση τούτων που λαμβάνεται κατά πλειοψηφία. Η μείωση δεν επιτρέπεται να επιφέρει μηδενισμό του κεφαλαίου, εκτός αν γίνεται ταυτόχρονη αύξηση τούτου. Σε περίπτωση μείωσης κεφαλαίου το αποδεσμευόμενο ενεργητικό μπορεί να αποδίδεται στους εταίρους με μερίδια που αντιστοιχούν σε κεφαλαιακές εισφορές, μόνο αν οι εταιρικοί δανειστές δεν προβάλουν αντιρρήσεις. Η προβολή αντιρρήσεων πρέπει να γίνει με δήλωση των δανειστών προς την εταιρεία μέσα σε ένα μήνα από την καταχώριση της απόφασης των εταίρων για μείωση του κεφαλαίου στο Γ.Ε.ΜΗ. Αν υπάρξει τέτοια δήλωση, αποφαίνεται το δικαστήριο μετά από αίτημα της εταιρείας. Το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει την απόδοση του ενεργητικού στους εταίρους ή να την εξαρτήσει από εξόφληση του δανειστή, παροχή σ' αυτόν επαρκών ασφαλειών, ή ανάληψη προσωπικής υποχρέωσης από εταίρους. Εάν υποβληθούν αντιρρήσεις από περισσότερους δανειστές, εκδίδεται μία απόφαση ως προς όλες. Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται αν η μείωση γίνεται για απόσβεση ζημιών ή για σχηματισμό αποθεματικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

3.1 Μέλη που συμπράττουν για την ίδρυση μιας ΙΚΕ

Όπως προαναφέραμε, η Ι.Κ.Ε. είναι κεφαλαιουχική με νομική προσωπικότητα και είναι εμπορική ακόμα και αν ο σκοπός της δεν είναι εμπορική επιχείρηση. Ευθύνεται μόνο αυτή με την περιουσία της για τις εταιρικές υποχρεώσεις με εξαίρεση την ευθύνη που αναλαμβάνει πρωτογενώς ο εταίρος με εγγυητικές εισφορές (άρθρο 43 παρ. 2 & άρθρο 79). Βασικό της χαρακτηριστικό είναι ότι απαιτείται η συμμετοχή ενός τουλάχιστον εταίρου με τη λήψη τουλάχιστον ενός μεριδίου που αντιστοιχεί σε κεφαλαιακή εισφορά (άρθρο 77) αξίας τουλάχιστον 1 ευρώ. Ωστόσο, είναι δυνατή η συμμετοχή εταίρων και η λήψη μεριδίων και με άλλα είδη εισφορών: τις εξωκεφαλαιακές (άρθρο 78) και τις εγγυητικές (άρθρο 79) των οποίων η αξία δεν μπορεί να υπερβαίνει το 75% του ποσού της ευθύνης που αναλαμβάνει ο εταίρος έναντι των δανειστών της εταιρείας. Η ευθύνη των εταίρων είναι μέχρι του ύψους του κεφαλαίου. Η ευθύνη είναι της εταιρείας με την περιουσία της, όχι των εταίρων. Μόνη εξαίρεση είναι ο εταίρος που συμμετέχει με εγγυητική εισφορά, ο οποίος και αναλαμβάνει την υποχρέωση έναντι των τρίτων να εξοφλήσει εφόσον απαιτηθεί από αυτούς χρέη της εταιρίας μέχρι του ύψους της εισφοράς του (Ρόκας Ν., 2012).

Στη σύγχρονη Ελλάδα της κρίσης και της οικονομικής ύφεσης η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρία (IKE) και η Εταιρία Περιορισμένης Ευθύνης (ΕΠΕ) διαφαίνονται να είναι τα καλύτερα νομικά μέσα για την οικονομική και επιχειρηματική οργάνωση και ανάπτυξη (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

Σήμερα, η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρία ως νέος θεσμός αποτελεί αδιαμφισβήτητα τον μεγάλο νομικό πρωταγωνιστή του ελληνικού εταιρικού δικαίου στα δύσκολα χρόνια της οικονομικής κρίσης. Είναι Εταιρία - πλαίσιο, αφού μπορεί να εντάξει κάθε επιχειρηματική και εμπορική επιδίωξη και επιθυμία των μετεχόντων, είτε αυτοί επιθυμούν η σχέση τους να είναι κατά βάση κεφαλαιουχική, είτε κατά βάση προσωπική, είτε θέλουν να εισφέρουν κεφάλαιο ή περιουσιακά στοιχεία ως εισφορά σε είδος με κεφαλαιακή εισφορά, είτε θέλουν να εισφέρουν την υπόσχεση τους για παροχή εργασίας, υπηρεσιών ή έργου με εξωκεφαλαιακή εισφορά, είτε θέλουν να εισφέρουν τη δέσμευσή τους ότι θα καλύψουν τα εταιρικά χρέη που θα δημιουργηθούν σε άριστο χρόνο στο μέλλον προς άριστο αριθμό προσώπων - εταιρικών δανειστών με εγγυητική εισφορά. Και εδώ έγκειται κατά κύριο λόγο ο μεγαλύτερος νεωτερισμός της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρίας: Στην εποχή της οικονομικής κρίσης χωρίς διαφαινόμενη ημερομηνία λήξης, και ιδίως της κρίσης χρέους, αποκλεισμού από κάθε δανεισμό, ιδιωτικό ή δημόσιο, και παντελούς στέρησης ρευστότητας μέσα στην Ελλάδα, μία μόνον μέθοδος θα μπορούσε να

υπάρξει για να κινηθεί η αγορά και οι επιχειρήσεις και με τον τρόπο αυτόν να γίνει μία απόπειρα ενίσχυσης της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας. Η μέθοδος της αξιοποίησης άλλων αγαθών, πλην των κεφαλαίων και των περιουσιακών στοιχείων, με αξία οικονομική, όπως είναι η υπόσχεση παροχής εργασίας και υπηρεσιών ή η εγγύηση δανεισμού (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

Μία σειρά από διατάξεις που συντελούν στη μείωση του κόστους ίδρυσης και λειτουργίας της ΙΚΕ, όπως η ανάγκη για αρχικό κεφάλαιο του ενός (1) ευρώ και η ίδρυση με ιδιωτικό έγγραφο και μόνο μέσω Υπηρεσίας Μίας Στάσης, ακόμη και αν πρόκειται για δραστηριότητα που απαιτεί διοικητική άδεια, που μειώνουν την αρχική δαπάνη ίδρυσης, αλλά και με μία ακόμη μεγαλύτερη σειρά από διατάξεις που διευκολύνουν και απλοποιούν τη λειτουργία της, όπως η δυνατότητα λήψης αποφάσεων των εταίρων εκτός συνέλευσης ακόμη και κατά πλειοψηφία, η δυνατότητα τηλεδιάσκεψης των εταίρων, η απαλλαγή από την ανάγκη αποτίμησης εισφορών σε είδος κάτω των 5.000 ευρώ, η αποκλειστική αρμοδιότητα του Ειρηνοδικείου που δικάζει κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας τις περισσότερες εταιρικές διαφορές, καθιστούν την ΙΚΕ μία πολύ ευέλικτη και χαμηλού κόστους εταιρική μορφή (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

Όμως η ΙΚΕ σε μεγάλο βαθμό μετεξέλιξη του νομικού τύπου της ΕΠΕ, αφού, ενώ ομοιάζει σε πολλά σημεία με αυτήν, όπως ενδεικτικώς επειδή έχει διαχειριστή και όχι Διοικητικό Συμβούλιο, επειδή οι αποφάσεις των εταίρων λαμβάνονται με πλειοψηφία ή ομοφωνία επί του συνόλου του κεφαλαίου χωρίς να υφίσταται η έννοια της απαρτίας και σε πολλά άλλα, ταυτόχρονα επιλύει ζητήματα που επί μακρό χρόνο απασχόλησαν τη νομολογία σχετικά με τις ΕΠΕ, όπως ενδεικτικώς ζητήματα σχετικά με τη διαδικασία διορισμού και ανάκλησης διαχειριστών και εκκαθαριστών, μεταβολών στα πρόσωπα των εταίρων και λύσης, όπου οι διατάξεις της ΙΚΕ, χωρίς να διαφέρουν σε μεγάλο βαθμό από αυτές της ΕΠΕ, είναι περισσότερο σαφείς και ξεκάθαρες και καταλείπουν πολύ λιγότερα περιθώρια ερμηνείας και ανασφάλειας δικαίου στους εμπλεκόμενους (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

Σημαντική διαφορά σε σχέση με την ΕΠΕ αποτελεί η μη μεταφορά στην ΙΚΕ του κανόνα της διπλής αριθμητικής και κεφαλαιουχικής πλειοψηφίας της Συνέλευσης Εταίρων ΕΠΕ, η οποία και είχε αποτελέσει το σύμβολο του συνδυασμού των προσωπικών και των κεφαλαιουχικών στοιχείων στην ΕΠΕ από το 1955, οπότε και η

ΕΠΕ εντάχθηκε στο ελληνικό εταιρικό δίκαιο, διασφαλίζοντας δικαίωμα αρνησικυρίας των εταίρων της μειοψηφίας σε πολλές περιπτώσεις, αλλά και αποτελώντας πηγή αδιεξόδων σε πολλές άλλες και οδηγώντας στη δημιουργία του ζητήματος της διμελούς ΕΠΕ, για τη νομολογιακή και ερμηνευτική επίλυση του οποίου χάθηκαν πολλές εκατοντάδες ώρες νομικής εργασίας.

Για αυτόν ακριβώς τον λόγο μόνο μέσα από τη συγκριτική παράθεση των δύο νομικών τύπων, της ΙΚΕ και της ΕΠΕ, μπορεί να καταστεί δυνατή η συγκριτική αξιολόγηση αυτών και η επιλογή του καταλληλότερου για τους συναλλασσόμενους. Μόνο μέσα από τη συγκριτική παράθεση των δύο νομικών τύπων, που επιχειρείται σ' αυτή την έκδοση, μπορεί να διευκολυνθεί ο ερμηνευτής και ο εφαρμοστής του δικαίου και των δύο ώστε από τη μία πλευρά να αξιοποιήσει την πρακτική επιχειρηματική και νομολογιακή εμπειρία της ΕΠΕ στα ζητήματα που μπορεί να ανακύπτουν στην ΙΚΕ και από την άλλη να αξιοποιήσει τις ξεκάθαρες λύσεις που δίνει ο νομοθέτης της ΙΚΕ σε πολλά παρόμοια ζητήματα που παρέμεναν άλυτα ή δυσεπίλυτα στην ΕΠΕ (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

Παράλληλα από αυτή τη συγκριτική παράθεση, σημείο προς σημείο, των δυνατοτήτων, των ευχερειών, των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων του Ν 4072/2012 και του Ν 3190/1955, οι εταίροι και οι διαχειριστές και εν γένει οι επενδυτές της ΙΚΕ και της ΕΠΕ είναι σίγουρο ότι μπορούν να βρουν εκείνη τη νομική λύση που, όχι μόνο θα είναι απόλυτα προσαρμοσμένη στα μέτρα των αναγκών τους και των επιχειρηματικών τους σχεδίων, αλλά και θα έχει την απαιτούμενη ευελιξία, ώστε να προσαρμόζεται κάθε στιγμή στις ραγδαία και αιφνίδια μεταβαλλόμενες οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες της σύγχρονης ανταγωνιστικής πραγματικότητας.

3.2 Τα έντυπα συστάσεως από το επιμελητήριο

Για τη σύσταση εταιρείας και την εγγραφή αυτής στο Γ.Ε.ΜΗ, υποβάλλονται στην Υπηρεσία Μιας Στάσης από τους ιδρυτές/ αιτούντες ή εκπρόσωπο αυτών τα ακόλουθα έγγραφα :

A. Για τους ιδρυτές φυσικά πρόσωπα

Αστυνομική ταυτότητα για έλληνες υπηκόους, ταυτότητα ή διαβατήριο για υπηκόους κράτους μέλους της Ε.Ε, διαβατήριο για υπηκόους κρατών εκτός Ε.Ε, καθώς και άδεια διαμονής, εφόσον διαμένουν στη χώρα. Εάν στην Υπηρεσία Μιας Στάσης προσέρχεται εκπρόσωπος των ιδρυτών, τα ανωτέρω μπορούν να προσκομίζονται και σε επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο.

Άδεια διαμονής για άσκηση ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, αν πρόκειται για υπηκόους κρατών εκτός Ε.Ε., που θα συμμετέχουν ως ομόρρυθμα μέλη σε Ο.Ε. και Ε.Ε. ή θα οριστούν ως διαχειριστές σε Ε.Π.Ε., καθώς και ως νόμιμοι εκπρόσωποι σε Α.Ε.

Συμπληρωμένα έντυπα «Δήλωση Απόδοσης Α.Φ.Μ/μεταβολής ατομικών στοιχείων» (Μ1) και «Δήλωση Σχέσεων Φορολογουμένου» (Μ7), όπου απαιτείται, για τη χορήγηση ΑΦΜ στους ιδρυτές, εφόσον αυτοί δεν διαθέτουν.

B. Για τους ιδρυτές νομικά πρόσωπα ημεδαπής:

Ακριβές αντίγραφο κωδικοποιημένου καταστατικού της εταιρείας.

Γ. Για τους ιδρυτές νομικά πρόσωπα αλλοδαπής

Καταστατικό που φέρει σφραγίδα σύμφωνα με το άρθρο 4 της σύμβασης της Χάγης της 5ης Οκτωβρίου 1961 (apostille) επίσημα μεταφρασμένο ή, εφόσον η χώρα προέλευσης δεν έχει προσχωρήσει στην ανωτέρω σύμβαση, θεωρημένο από προξενική αρχή.

Πιστοποιητικό αρμόδιας αρχής της χώρας έδρας του νομικού προσώπου για την ύπαρξη της εταιρείας.

Επικυρωμένο αντίγραφο του εγγράφου πληρεξουσιότητας για το διορισμό νομίμου εκπροσώπου ή αντιπροσώπου του στην Ελλάδα.

Συμπληρωμένα, από τον υπόχρεο, τα έντυπα «Δήλωση έναρξης/μεταβολής εργασιών μη Φυσικού Προσώπου» Μ3, και «Δήλωση Σχέσεων Φορολογούμενου» Μ7, προκειμένου να τους χορηγηθεί ΑΦΜ

Δ. Λοιπά Δικαιολογητικά:

Εφόσον η διαδικασία σύστασης γίνεται με εκπρόσωπο, εξουσιοδότηση των ιδρυτών, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 της παρούσας με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής τους.

Εφόσον έχει προηγηθεί τραπεζική κατάθεση των οφειλόμενων ποσών για την σύσταση της εταιρείας και την εγγραφή αυτής στο Γ.Ε.ΜΗ, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 13, τα αποδεικτικά κατάθεσης της τράπεζας.

Θεωρημένο από την αρμόδια Δ.Ο.Υ μισθωτήριο, ή επίσημο αντίγραφο τίτλου κυριότητας ή Υπεύθυνη Δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/86 περί δωρεάν παραχώρησης χρήσης για την έδρα της υπό σύσταση εταιρείας, με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής του παραχωρούντος

Ε. Έντυπα που συμπληρώνονται με ευθύνη του υπόχρεου, για την χορήγηση ΑΦΜ στην εταιρεία μετά τη σύστασή της.

Δήλωση έναρξης/μεταβολής εργασιών μη Φυσικού Προσώπου - Μ3

Δήλωση δραστηριοτήτων επιχείρησης - Μ6, όπου απαιτείται

Δήλωση Σχέσεων Φορολογούμενου - Μ7

Δήλωση Μελών Μη Φυσικού Προσώπου - Μ8, όπου απαιτείται

Δήλωση Φόρου Συγκέντρωσης Κεφαλαίου

Τα έντυπα των δηλώσεων, είναι διαθέσιμα σε εκτυπώσιμη μορφή, στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών, στην οποία μπορούν οι ιδρυτές να έχουν πρόσβαση και από την Υπηρεσία Μιας Στάσης.

3.3 Πού απευθυνόμαστε για τη σύσταση μιας ΙΚΕ

Για την σύσταση της Ι.Κ.Ε. αρμόδια είναι η Υπηρεσία Μίας Στάσης. Οι Υπηρεσίες ΓΕ.Μ.Η. που λειτουργούν στα Επιμελητήρια και τα Πιστοποιημένα ως Υπηρεσία Μίας Στάσης Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ) (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

Σε ειδικές περιπτώσεις για τις οποίες απαιτείται το καταστατικό να συνταχθεί με συμβολαιογραφικό έγγραφο, τότε Υπηρεσία μιας Στάσης είναι ο πιστοποιημένος συμβολαιογράφος που θα συντάξει τη συμβολαιογραφική πράξη σύστασης (Σωτηρόπουλος Γ. & Αθανασίου Λ., 2013).

3.4 Λήψη φορολογικής ενημερότητας των ιδρυτών

Η Υπηρεσία Μιας Στάσης φροντίζει για την χορήγηση φορολογικής ενημερότητας για κάθε έναν από τους ιδρυτές της υπό σύσταση εταιρείας (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

Σε περίπτωση όμως που κάποιος από τους ιδρυτές δεν είναι φορολογικά ενήμερος, η Υπηρεσία Μιας Στάσης τάσσει προθεσμία έως και δέκα (10) εργάσιμων ημερών εντός των οποίων τακτοποιούνται τυχόν φορολογικές εκκρεμότητες και προσκομίζεται η φορολογική ενημερότητα από τον υπόχρεο (Ρόκας Ν., 2012).

3.5 Χορήγηση ΑΦΜ των ιδρυτών

Αν ο ιδρυτής, ημεδαπό ή αλλοδαπό φυσικό πρόσωπο ή αλλοδαπό νομικό πρόσωπο δεν διαθέτει Αριθμό Φορολογικού Μητρώου (ΑΦΜ), συμπληρώνει και υπογράφει ο ίδιος ή ο εκπρόσωπός του τις ακόλουθες δηλώσεις:

Εάν πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, έντυπο «Δήλωση απόδοσης ΑΦΜ/μεταβολής ατομικών στοιχείων» Μ1 και «Δήλωση σχέσεων φορολογούμενου» Μ7, όπου απαιτείται, τα οποία αποστέλλονται από την Υπηρεσία Μιας Στάσης στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., με τηλεομοιοτυπία ή με ηλεκτρονικά μέσα.

Εάν πρόκειται για αλλοδαπό νομικό πρόσωπο καταχωρούνται και αποστέλλονται ηλεκτρονικά στο Υπουργείο Οικονομικών τα στοιχεία των εντύπων «δήλωση έναρξης/μεταβολής εργασιών μη Φυσικού Προσώπου» Μ3, και «δήλωση σχέσεων φορολογούμενου» Μ7.

Την ευθύνη για την ειλικρίνεια των δηλωθέντων στοιχείων καθώς και για την ορθή συμπλήρωση των εντύπων φέρουν οι δηλούντες. Οι πρωτότυπες δηλώσεις καταχωρούνται στον φάκελο της εταιρείας και μπορούν να διαβιβάζονται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. πρωτότυπα ή αντίγραφα κατόπιν σχετικού αιτήματος (Σωτηρόπουλος Γ. & Αθανασίου Λ., 2013).

3.6 Εγγραφή εταίρων στο μητρώο ασφαλιστού φορέα

Στην υποχρεωτική ασφάλιση του ΟΑΕΕ υπάγονται: Οι διαχειριστές της Ι.Κ.Ε. που ορίστηκαν με το καταστατικό ή με απόφαση των εταίρων και ο μοναδικός εταίρος μονοπρόσωπης Ι.Κ.Ε. Οι λοιποί εταίροι της Ι.Κ.Ε. υπάγονται ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ. Η Υπηρεσία Μίας Στάσης αποστέλλει ανακοίνωση της σύστασης της Ι.Κ.Ε. προς τους αρμόδιους κατά περίπτωση ασφαλιστικούς φορείς καθώς και τα στοιχεία των εταίρων και του διαχειριστή/των (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

Αναλυτικότερα:

Η Υπηρεσία Μίας Στάσης αφού προβεί στην καταχώρηση της εταιρείας στο ΓΕΜΗ αποστέλλει προς το αρμόδιο Περιφερειακό Τμήμα του ΟΑΕΕ, ανακοίνωση για την σύσταση της εταιρίας καθώς και τα στοιχεία των εταίρων και των διαχειριστών αυτής στους οικείους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, για περαιτέρω δικές τους ενέργειες (Σωτηρόπουλος Γ. & Αθανασίου Λ., 2013).

Επισημαίνουμε εδώ ότι στην υποχρεωτική ασφάλιση του ΟΑΕΕ υπάγονται:

οι διαχειριστές Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρίας που ορίστηκαν με το καταστατικό ή με απόφαση των εταίρων, και

ο μοναδικός εταίρος μονοπρόσωπης Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρίας.

Οι λοιποί εταίροι Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρίας υπάγονται προαιρετικά στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ (βλ. παρ. 2 του άρθρου 1 και παρ. 1 του άρθρου 3 του ΠΔ 258/2005 όπως αυτό τροποποιήθηκε με την παρ. 9 του άρθρου 116 του ν. 4072/2012).

3.7 Απόκτηση ΑΦΜ μιας νεοσύστατης ΙΚΕ

Η Υπηρεσία Μιας Στάσης, καταχωρεί ηλεκτρονικά με αυτόματο τρόπο τα στοιχεία της εταιρείας, καθώς και το καταστατικό αυτής στη βάση δεδομένων του Γ.Ε.ΜΗ, το οποίο χορηγεί τον αριθμό Γ.Ε.ΜΗ και επιστρέφει ηλεκτρονικά με αυτόματο τρόπο αυτόν καθώς και τον Κωδικό Αριθμό Καταχώρησης. Η ανωτέρω καταχώρηση, ανακοινώνεται ηλεκτρονικά στην αρμόδια υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ., με ανακοίνωση που συντάσσει η Υπηρεσία Μιας Στάσης (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

Η Υπηρεσία Μιας Στάσης αφού προβεί στην καταχώρηση της εταιρείας στο ΓΕΜΗ διαβιβάζει ηλεκτρονικά στο Υπουργείο Οικονομικών τα στοιχεία της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν. 3853/2010 (90 Α΄).

Και συγκεκριμένα:

- τον Κωδικό Γ.Ε.ΜΗ. και τον Κωδικό Αριθμό Καταχώρισης
- την απόδειξη εξόφλησης του φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίου,
- τα στοιχεία προσδιορισμού της έδρας και των λοιπών εγκαταστάσεων της επιχείρησης (υπεύθυνη δήλωση για την διεύθυνση της επιχείρησης) και
- τα σχετικά έντυπα που έχουν υποβληθεί στην Υπηρεσία Μιας Στάσης από τον αιτούντα για την έκδοση Α.Φ.Μ.), καθώς και τα στοιχεία της Δήλωσης έναρξης/μεταβολής εργασιών μη φυσικού προσώπου (έντυπο Μ3), της Δήλωσης σχέσεων φορολογουμένου (έντυπο Μ7), της Δήλωσης μελών μη φυσικού προσώπου (έντυπο Μ8), όπου απαιτείται, και της Δήλωσης δραστηριοτήτων επιχείρησης

(έντυπο Μ6), όπου απαιτείται, για τη χορήγηση ΑΦΜ στη συσταθείσα εταιρεία. Ο ΑΦΜ αποδίδεται άμεσα από το Υπουργείο Οικονομικών και αποστέλλεται ηλεκτρονικά στην Υπηρεσία Μίας Στάσης. Οι Δηλώσεις παραμένουν και φυλάσσονται στον φάκελο της εταιρείας στην αρμόδια Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ και μπορούν να διαβιβάζονται πρωτότυπες ή αντίγραφα στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. κατόπιν αιτήματος (Σωτηρόπουλος Γ. & Αθανασίου Λ., 2013).

Εφόσον η Υπηρεσία Μίας Στάσης είναι συμβολαιογράφος ή Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ. άλλη από αυτήν η οποία είναι αρμόδια για την τήρηση του μητρώου της συστηνόμενης εταιρείας, συντάσσει ανακοίνωση για την σύσταση της Ι.Κ.Ε. και την αποστέλλει ηλεκτρονικά, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή με τηλεομοιοτυπία στην αρμόδια για την τήρηση του μητρώου Υπηρεσία (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

Συνοψίζοντας: η Υπηρεσία Μίας Στάσης αφού προβεί στην καταχώρηση της εταιρείας στο ΓΕΜΗ διαβιβάζει ηλεκτρονικά στο Υπουργείο Οικονομικών τα στοιχεία της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν. 3853/2010 (90 Α')

τον Κωδικό Γ.Ε.ΜΗ. και τον Κωδικό Αριθμό Καταχώρισης

την απόδειξη εξόφλησης του φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίου,

τα στοιχεία προσδιορισμού της έδρας και των λοιπών εγκαταστάσεων της επιχείρησης (υπεύθυνη δήλωση για την διεύθυνση της επιχείρησης) και

τα σχετικά έντυπα που έχουν υποβληθεί στην Υπηρεσία Μίας Στάσης από τον αιτούντα για την έκδοση Α.Φ.Μ.), καθώς και τα στοιχεία της Δήλωσης έναρξης/μεταβολής εργασιών μη φυσικού προσώπου (έντυπο Μ3), της Δήλωσης σχέσεων φορολογουμένου (έντυπο Μ7), της Δήλωσης μελών μη φυσικού προσώπου (έντυπο Μ8), όπου απαιτείται, και της Δήλωσης δραστηριοτήτων επιχείρησης (έντυπο Μ6), όπου απαιτείται, για τη χορήγηση ΑΦΜ στη συσταθείσα εταιρεία. Ο ΑΦΜ αποδίδεται άμεσα από το Υπουργείο Οικονομικών και αποστέλλεται ηλεκτρονικά στην Υπηρεσία Μίας Στάσης. Οι Δηλώσεις παραμένουν και φυλάσσονται στον φάκελο της εταιρείας στην αρμόδια Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ και μπορούν να διαβιβάζονται πρωτότυπες ή αντίγραφα στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. κατόπιν αιτήματος.

3.8 Ολοκλήρωση της συστάσεως μιας ΙΚΕ

Η σύσταση της Ι.Κ.Ε. συντελείται με ένα μόνο βήμα σε ένα μόνο σημείο. Στην Υπηρεσία μιας Στάσης. Απαιτείται μόνο καλή προετοιμασία και η σύνταξη απλού ιδιωτικού εγγράφου το οποίο αποτελεί και το καταστατικό της εταιρείας και το οποίο υποβάλλεται, παρακάμπτοντας συνήθεις γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, στις Υπηρεσίες Μιας Στάσης, που λειτουργούν στα Επιμελητήρια από τους ιδρυτές / αιτούντες ή εκπρόσωπο αυτών (Αντωνόπουλος Β. Γ., 2012).

Οι ιδρυτές/ αιτούντες ή ο εκπρόσωπος αυτών, εφόσον έχει έγγραφη προς τούτο εξουσιοδότηση με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής τους, προσερχόμενοι στην Υπηρεσία μιας στάσης:

α) οφείλουν να έχουν μαζί τους τα νομιμοποιητικά έγγραφα (Αστυνομική ταυτότητα, άδεια παραμονής κλπ) που προβλέπονται στο Παράρτημα Ι της Κ1-802/2012 Υπ. Απόφασης

β) συμπληρώνουν, υπογράφουν και υποβάλλουν τα απαιτούμενα έγγραφα, αιτήσεις, υπεύθυνες δηλώσεις και λοιπά δικαιολογητικά.

γ) δίδουν εντολή προς την Υπηρεσία Μιας Στάσης να προβεί σε αναζήτηση και λήψη των στοιχείων και των πιστοποιητικών που είναι απαραίτητα για τη σύσταση της εταιρείας

δ)προβαίνουν στις απαραίτητες καταβολές (πληρωμές) στο όνομα και για λογαριασμό της υπό σύσταση εταιρείας ή/και των ιδρυτών. Οι αποδείξεις πληρωμής, εκδίδονται στο όνομα του προσώπου για λογαριασμό του οποίου έγινε η καταβολή και

ε) ορίζουν τραπεζικό λογαριασμό στον οποίο κατατίθενται τα ποσά τα οποία επιστρέφονται, στην περίπτωση που η σύσταση της εταιρείας δεν ολοκληρωθεί.

Η Υπηρεσία μιας Στάσης εφόσον έχουν ολοκληρωθεί οι προβλεπόμενες διαδικασίες (προέλεγχος επωνυμίας, προέγκριση χρήσης επωνυμίας, ασφαλιστική και φορολογική

ενημερότητα των ιδρυτών, εγγραφή στο ασφαλιστικό ταμείο των ιδρυτών, χορήγηση Α.Φ.Μ. στους ιδρυτές εφόσον απαιτείται) και έχουν συμφωνήσει οι ιδρυτές / αιτούντες ή ο εκπρόσωπος αυτών, προβαίνει στην καταχώρηση της εταιρείας στο Γ.Ε.ΜΗ., και αποστέλλει ηλεκτρονικά ή με τηλεομοιοτυπία αίτημα εγγραφής της εταιρείας στα Μητρώα του αρμόδιου Επιμελητηρίου. Το Επιμελητήριο αυθημερόν ή το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα αποστέλλει ηλεκτρονικά, με αυτοματοποιημένο τρόπο ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ή με τηλεομοιοτυπία στην Υπηρεσία Μιας Στάσης βεβαίωση εγγραφής της εταιρείας στα σχετικά Μητρώα.

Με τον τρόπο αυτό ολοκληρώνεται η διαδικασία σύστασης της εταιρείας, με τη χορήγηση ατελώς των σχετικών βεβαιώσεων. Όλες οι ενέργειες πραγματοποιούνται εντός της μέρας, εκτός σοβαρών ελλείψεων, με ένα Βήμα, μία Στάση, μια Υπηρεσία.

Η διεκπεραίωση όλων των υποθέσεων και οι διεπαφές με συναρμόδιους φορείς (ΔΟΥ, Ασφαλιστικά Ταμεία κλπ) έχουν πραγματοποιηθεί από την Υπηρεσία μιας Στάσης χωρίς επιβάρυνση και ενασχόληση του Επιχειρηματία (Σωτηρόπουλος Γ. & Αθανασίου Λ., 2013).

3.8.1 Περαιτέρω ενέργειες

Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας σύστασης της εταιρείας, η Υπηρεσία Μιας Στάσης χορηγεί ατελώς βεβαίωση στην οποία αναφέρονται οι ενέργειες στις οποίες προέβη και το αποτέλεσμα το οποίο είχαν. Ειδικότερα στη βεβαίωση κατ' ελάχιστον αναφέρονται: Η ημερομηνία σύστασης της εταιρείας, η εταιρική μορφή αυτής, η επωνυμία και ο διακριτικός τίτλος της, ο αριθμός ΓΕΜΗ και ο Κωδικός Αριθμός Καταχώρησης, ο ΑΦΜ της εταιρείας και η αρμόδια Δ.Ο.Υ και η εγγραφή της εταιρείας στα σχετικά μητρώα του Επιμελητηρίου (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

Ακολούθως, η Υπηρεσία Μιας Στάσης, αν είναι συμβολαιογράφος, διαβιβάζει εντός δεκαπέντε εργάσιμων (15) ημερών από τη σύσταση της εταιρείας τον πλήρη φυσικό φάκελο αυτής, στην κατά τόπο, με βάση την έδρα της εταιρείας, αρμόδια Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ. Ο φυσικός φάκελος που διαβιβάζεται περιλαμβάνει απλό αντίγραφο του καταστατικού και των επισυναπτόμενων σ' αυτό εγγράφων και πρωτότυπα τα λοιπά έγγραφα και δηλώσεις (Σωτηρόπουλος Γ. & Αθανασίου Λ., 2013).

3.9 Λόγοι λύσης μιας ΙΚΕ

Η ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία λύεται:

- (α) οποτεδήποτε με απόφαση των εταίρων
- (β) όταν παρέλθει ο ορισμένος χρόνος διάρκειας, εκτός αν ο χρόνος αυτός παραταθεί πριν λήξει με απόφαση των εταίρων
- (γ) αν κηρυχθεί η εταιρεία σε πτώχευση
- (δ) σε άλλες περιπτώσεις που προβλέπει ο παρών νόμος ή το καταστατικό.

Η λύση της εταιρείας, αν δεν οφείλεται στην πάροδο του χρόνου διάρκειας, καταχωρίζεται στο Γ.Ε.ΜΗ. με μέριμνα του εκκαθαριστή.

Αν λυθεί η εταιρεία για οποιοδήποτε λόγο, εκτός από την κήρυξη αυτής σε πτώχευση, ακολουθεί το στάδιο της εκκαθάρισης. Μέχρι το πέρας της εκκαθάρισης η εταιρεία λογίζεται ότι εξακολουθεί και διατηρεί την επωνυμία της, στην οποία προστίθενται οι λέξεις «υπό εκκαθάριση». Η εξουσία των οργάνων της εταιρείας κατά το στάδιο της εκκαθάρισης περιορίζεται στις αναγκαίες για την εκκαθάριση της εταιρικής περιουσίας πράξεις. Ο εκκαθαριστής μπορεί να ενεργήσει και νέες πράξεις, εφόσον με αυτές εξυπηρετούνται η εκκαθάριση και το συμφέρον της εταιρείας. Η εκκαθάριση ενεργείται από το διαχειριστή, εκτός αν το καταστατικό προβλέπει διαφορετικά ή αποφάσισαν άλλως οι εταίροι. Οι εταίροι μπορούν να αποφασίσουν διαφορετικά από το καταστατικό μόνο με την πλειοψηφία του άρθρου 72 παράγραφος 5. Οι διατάξεις για το διαχειριστή εφαρμόζονται ανάλογα και στον εκκαθαριστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

4.1 Καινοτομίες των ΙΚΕ

Η εταιρεία έχει νομική προσωπικότητα. Ακόμα και αν ο σκοπός της δεν είναι εμπορικός, η ΙΚΕ είναι εμπορική εταιρεία. Το κεφάλαιο της αποτελείται από τουλάχιστον ένα (1) ευρώ. Φυσικά προβλέπεται η δυνατότητα να αποφασίσουν οι εταίροι είτε μεγαλύτερο κεφάλαιο κατά τη σύσταση της ΙΚΕ είτε να προβούν σε αύξηση του κεφαλαίου της ΙΚΕ κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της. Το χαμηλό ποσό του κεφαλαίου αποτελεί καινοτομία της νέας εταιρικής μορφής σε σχέση με τους υφιστάμενους τύπους των κεφαλαιουχικών εταιρειών. Επίσης καινοτομία είναι η αποσύνδεση της εταιρικής συμμετοχής και των μεριδίων από το κεφάλαιο. Τα εταιρικά μερίδια ανάγονται όχι αποκλειστικά στο κεφάλαιο, ως μοναδικό παρονομαστή, αλλά σε ένα ευρύτερο παρονομαστή, που αποτελείται από την αξία του συνόλου των εισφορών. Οι εισφορές μπορούν να είναι κεφαλαιακές, να αντιστοιχούν δηλαδή στο γνωστό μας κεφάλαιο, αλλά επίσης εξωκεφαλαιακές ή εγγυητικές, να αντιστοιχούν δηλαδή σε στοιχεία μη υποκείμενα σε αποτίμηση, σύμφωνα με το άρθρο 9 του ΚΝ 2190/20.

Έτσι, ενώ σε μία ΑΕ ή μία ΕΠΕ υπάρχει από τη μία μεριά το κεφάλαιο και από την άλλη οι μετοχές ή τα μερίδια, που αποτελούν υποδιαιρέσεις του, στην ΙΚΕ υπάρχει από τη μία μεριά το σύνολο των εισφορών (ορισμένες από τις οποίες απαρτίζουν πράγματι κεφάλαιο, άλλες όμως όχι), και από την άλλη τα μερίδια, που αντιστοιχούν στις εισφορές αυτές. Κάθε εταίρος έχει μερίδια διότι πραγματοποίησε μια εισφορά, είτε η τελευταία απαρτίζει κεφάλαιο ή όχι. Όλα τα εταιρικά μερίδια είναι ίσα και παρέχουν τα ίδια δικαιώματα. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του Ν 4072/2012 η νέα εταιρική μορφή φιλοδοξεί να ικανοποιήσει ποικίλες ανάγκες.

Αναγνωρίζει κάθε είδους εισφορά, ακόμη και αν πρόκειται για εισφορά εργασίας ή εισφορά «ευθύνης», που ενισχύει την πιστοληπτική ικανότητα της εταιρείας. Αυτό αποκτά ιδιαίτερη σημασία ιδίως για επιχειρήσεις χωρίς ανάγκη υψηλής κεφαλαιακής

υποδομής (ιδίως επιχειρήσεις υπηρεσιών). Ταυτόχρονα, ανταποκρίνεται στο διαχωρισμό των λειτουργιών των εταίρων μέσα στην εταιρεία (εταίροι που εισφέρουν περιουσιακά στοιχεία, που ασχολούνται με την καθημερινή δραστηριότητα, που εισφέρουν φερεγγυότητα κ.λπ.) καθιστώντας τη νέα εταιρική μορφή κατάλληλη για οικογενειακές επιχειρήσεις, επιχειρήσεις νέων, μικρές συνεργασίες. Επιπλέον η αποδοχή των ποικίλων εισφορών (κεφαλαιακών και μη) «μετακομίζει» στο εταιρικό δίκαιο συμβατικές ρυθμίσεις που στην ΑΕ ή την ΕΠΕ δεν θα αποτελούσαν αντικείμενο παρά μόνο εξωεταιρικών συμβάσεων. Απλοποιεί επίσης τις σχέσεις των εταίρων και τη λειτουργία της εταιρείας, διότι όλοι όσοι προβαίνουν σε παροχές προς την εταιρεία λογίζονται εταίροι και έχουν τα δικαιώματα του εταίρου (επί των κερδών, να ψηφίζουν κ.λπ.).

Η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία μπορεί να είναι μονοπρόσωπη, στη περίπτωση αυτή όμως το όνομα του μοναδικού εταίρου για λόγους δημοσιότητας θα πρέπει να καταχωρίζεται στο ΓΕΜΗ και να αναγράφεται στη μερίδα της εταιρείας στο ΓΕΜΗ. Καινοτομία είναι ότι ο Ν 4072/2012 προβλέπει ότι το καταστατικό της ΙΚΕ και οι τροποποιήσεις του καταστατικού, εφόσον καταρτίζονται με ιδιωτικό έγγραφο, καθώς και οι αποφάσεις των εταίρων της και τα πρακτικά μπορούν να συντάσσονται και σε μία από τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τέλος με την Πολ. 1150/14.6.2012 η ΙΚΕ εντάχθηκε στην τρίτη κατηγορία βιβλίων ανεξάρτητα από το ύψος των ετήσιων ακαθάριστων εσόδων της.

4.2 Η Σύμβαση της Χάγης περί ΙΚΕ

Οι ιδρυτές μιας ΙΚΕ οι οποίοι είναι νομικά πρόσωπα αλλοδαπής έχουν την υποχρέωση να καταθέσουν πέρα των άλλων εντύπων το επίσημο καταστατικό το οποίο πρέπει να φέρει σφραγίδα σύμφωνα με το άρθρο 4 της σύμβασης της Χάγης της 5ης Οκτωβρίου 1961 (apostille) επίσημα μεταφρασμένο ή, εφόσον η χώρα προέλευσης δεν έχει προσχωρήσει στην ανωτέρω σύμβαση, θεωρημένο από προξενική αρχή (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

4.2.1 Χώρες που έχουν υπογράψει τη Σύμβαση της Χάγης

Οι χώρες μεταξύ των οποίων και της Ελλάδας αναγνωρίζεται αμοιβαία η Σύμβαση της Χάγης για την επισημείωση εγγράφων (Apostille) είναι οι ακόλουθες:

- * Αγ. Μαρίνος
- * Αγ. Μαυρίκιος
- * Αζερμπαϊτζάν
- * Ανδόρα

* Αντιγκούα & Μπαρμπούντα

* Αργεντινή

* Αρμενία

* Αυστραλία

* Αυστρία

* Βέλγιο

* Βενεζουέλα

* Βοσνία-Ερζεγοβίνη

* Βουλγαρία

* Γαλλία

* Γερμανία

* Γρενάδα

* Δανία

* Δομινικανή Δημοκρατία

* Ελβετία

* Ελλάδα

* Ελ Σαλβαντόρ

* Εσθονία

* Ηνωμένο Βασίλειο

* Η.Π.Α

* Ιαπωνία

* Ινδία

* Ιρλανδία

- * Ισημερινός
- * Ισλανδία
- * Ισπανία
- * Ισραήλ
- * Ιταλία
- * Καζακστάν
- * Κολομβία
- * Κροατία
- * Κορέα
- * Κύπρος (Τα έγγραφα που εκδίδονται από δημόσιες αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας δεν απαιτείται να λάβουν την επισημείωση της Χάγης προκειμένου να χρησιμοποιηθούν στην Ελλάδα)
- * Λεσόθο
- * Λετονία
- * Λευκορωσία
- * Λιβερία
- * Λιχτενστάιν
- * Λιθουανία
- * Λουξεμβούργο
- * Μακάο
- * Μαλαουϊ
- * Μάλτα
- * Μεξικό

- * Μολδαβία
- * Μονακό
- * Μπαρμπάντος
- * Μπαχάμες
- * Μπελίζ Μποτσουάνα
- * Μπρουνέι Νταρουσάλαμ
- * Ν. Ζηλανδία
- * Ναμίμπια
- * Νησιά Κουκ
- * Νησιά Μάρσαλ
- * Νιούε
- * Νορβηγία
- * Νότιος Αφρική
- * Ολλανδία
- * Ονδούρα
- * Ουγγαρία
- * Ουκρανία
- * πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (F.Y.R.O.M.)
- * Παναμάς
- * Πολωνία
- * Πορτογαλία
- * Ρουμανία
- * Ρωσία

- * Σαϊντ Κιτς & Νίβεις
- * Σαιντ Λούτσια
- * Σαμόα
- * Σερβία & Μαυροβούνιο
- * Σεϋχέλλες
- * Σλοβακία
- * Σλοβενία
- * Σουαζιλάνδη
- * Σουηδία
- * Σουρινάμ
- * Τόνγκα
- * Τουρκία
- * Τρίνιταντ & Τομπάγκο
- * Τσεχία
- * Φιλανδία
- * Φίτζι
- * Χονγκ-Κονγκ

Όσες χώρες δεν αναφέρονται στον παραπάνω κατάλογο, δεν αναγνωρίζουν ως έγκυρα τα ελληνικά έγγραφα που φέρουν την επισημείωση της Χάγης (Apostille) και η επικύρωση των εγγράφων που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν εκεί θα πρέπει να γίνεται από την Προξενική Αρχή της εκάστοτε χώρας στην Ελλάδα. Αντίστοιχα, έγγραφα προερχόμενα από χώρες που δεν περιλαμβάνονται στον ανωτέρω κατάλογο, θα πρέπει να επικυρώνονται από την ελληνική προξενική αρχή που λειτουργεί στην εκάστοτε χώρα προέλευσης (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

4.3 Ο.Α.Ε.Ε

Στην υποχρεωτική ασφάλιση του ΟΑΕΕ υπάγονται: Οι διαχειριστές της Ι.Κ.Ε. που ορίστηκαν με το καταστατικό ή με απόφαση των εταίρων και ο μοναδικός εταίρος μονοπρόσωπης Ι.Κ.Ε. Οι λοιποί εταίροι της Ι.Κ.Ε. υπάγονται ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ (Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., 2011).

Από την υποχρεωτική ασφάλιση στον ΟΑΕΕ εξαιρούνται τα παρακάτω πρόσωπα:

α) Επαγγελματίες υπέρ των οποίων έχουν συσταθεί και λειτουργούν ίδιοι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί Κύριας ασφάλισης, όπως: Υγειονομικών, Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, Δικηγόρων, Ναυτικών Πρακτόρων, Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου, κ.α..

Επισημαίνεται ότι: Με τη διάταξη του άρθρου 60 του Ν. 3996/11 που αντικατέστησε το άρθρο 18 του Ν. 3863/10 ρυθμίζεται για όλη την επικράτεια το θέμα των "παλαιών" ασφαλισμένων (ασφαλισμένων για πρώτη φορά πριν την 1/1/93) του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (ΕΤΑΑ) (το οποίο αποτελείται από τα καταργηθέντα ταμεία ΤΣΜΕΔΕ, ΤΣΑΥ και Ταμείο Νομικών), οι οποίοι παράλληλα ασκούν και δραστηριότητα υπαγόμενη στον ΟΑΕΕ. Συγκεκριμένα, στην παραπάνω διάταξη αναφέρεται ότι όσοι ασφαλίστηκαν σε οποιονδήποτε φορέα Κύριας Ασφάλισης πριν την 1/1/93 (παλαιοί ασφαλισμένοι) και είναι σήμερα ασφαλισμένοι στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης του ΕΤΑΑ, υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ εφόσον ασκούν δραστηριότητα που υπάγεται στην ασφάλιση του Οργανισμού και δεν είναι συναφής με την ιδιότητα για την οποία υπάγονται στους αντίστοιχους τομείς του ΕΤΑΑ. Η ισχύς της διάταξης αυτής αρχίζει από τον επόμενο μήνα της δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και κάθε αντίθετη διάταξη καταργείται.

Εξαιρέση αποτελούν οι περιπτώσεις των "παλαιών" ασφαλισμένων του ΕΤΑΑ που παράλληλα έχουν στην ιδιοκτησία τους τουριστικά καταλύματα και εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 58 του Ν. 4144/13, για τους οποίους δεν έχουν εφαρμογή οι ως άνω διατάξεις του άρθρου 60 του Ν. 3996/11 περί συνάφειας της επαγγελματικής τους δραστηριότητας με την ιδιότητα του μηχανικού, υγειονομικού ή νομικού. Τα εν

λόγω πρόσωπα παραμένουν στην ασφάλιση του ασφαλιστικού τους φορέα δηλ. του ΕΤΑΑ.

Για όσους πρωτοασφαλίστηκαν σε οποιονδήποτε φορέα Κύριας Ασφάλισης μετά την 1/1/93 (``νέοι`` ασφαλισμένοι) και είναι ασφαλισμένοι του ΕΤΑΑ, εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του Ν. 2084/92.

β) Οι Αυτοτελώς απασχολούμενοι, που με ειδικές διατάξεις νόμων έχουν υπαχθεί στην υποχρεωτική ασφάλιση άλλων φορέων Κύριας Ασφάλισης.

γ) Οι αφανείς εταίροι επιχειρήσεων.

δ) Οι μέτοχοι Α.Ε. εισηγμένων στο χρηματιστήριο.

ε) Τα πρόσωπα που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 25 του Ν.3846/2010.

Επισημαίνεται: Οι ασκούντες επαγγελματική, βιοτεχνική ή εμπορική δραστηριότητα σε προαιρετικές περιοχές (δηλαδή σε περιοχές κάτω των 2000 κατοίκων ή για τους Νομούς Αττικής, Θεσσαλονίκης, Εύβοιας, Βοιωτίας, Κορινθίας και Αχαΐας σε περιοχές κάτω των 1000 κατοίκων ή στα νησιά με πληθυσμό κάτω των 3100 κατοίκων, όταν οι ενδιαφερόμενοι διαμένουν μόνιμα σε αυτά) είτε ως ατομική επιχείρηση είτε ως μέλη Ο.Ε. ή Ε.Ε., με την έναρξη της δραστηριότητας, εξαιρούνται για μια ζετία της ασφάλισης του ΟΑΕΕ, υπαγόμενοι υποχρεωτικά στην ασφάλιση του ΟΓΑ. Μετά την παρέλευση της ζετίας ελέγχονται για τον τόπο άσκησης της δραστηριότητάς τους και για τα εισοδήματά τους. Εάν δεν πληρούν τα κριτήρια συνεχίζουν να εξαιρούνται της ασφάλισης του ΟΑΕΕ και να υπάγονται στην ασφάλιση του ΟΓΑ. Ο τακτικός έλεγχος γίνεται κάθε τριετία. Ο ΟΑΕΕ έχει το δικαίωμα επανελέγχου των κριτηρίων οποτεδήποτε μετά την παρέλευση της πρώτης τριετίας από την άσκηση της δραστηριότητας (σχετ. εγκύκλιος 80/10).

στ) Οι απασχολούμενοι στην αγροτική οικονομία, ασφαλισμένοι του ΟΓΑ, που έχουν ενταχθεί στα επενδυτικά προγράμματα για την αγροτική ανάπτυξη (όπως αγροτουρισμός, αγροβιοτεχνία) στο πλαίσιο των Κανονισμών της Ε.Ε. και χρηματοδοτούνται για τον σκοπό αυτό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ.8 του άρθρου 25 του Ν.3846/2010, όπως ισχύει. Μετά τη λήξη της ως άνω υποχρεωτικής

παραμονής τους στα εν λόγω προγράμματα, η ασφαλιστική τους περίπτωση επανεξετάζεται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

ζ) Οι εταίροι των Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιριών (Ι.Κ.Ε.) οι οποίοι δεν είναι ταυτόχρονα διαχειριστές.

4.4 Κριτική αποτίμηση ΦΕΚ περί ΙΚΕ

Η ΙΚΕ είναι κεφαλαιουχική, εντάσσεται δηλαδή στις εταιρίες που αφενός διαθέτουν κεφάλαιο αφετέρου περιορισμένη ευθύνη των μελών τους για τα εταιρικά χρέη, με εξαίρεση τους εταίρους με εγγυητικές εισφορές. Είναι επιπλέον εκ του νόμου εμπορική και έχει νομική προσωπικότητα. Το ελάχιστο κεφάλαιο της ΙΚΕ είναι ένα (1€), χωρίς ωστόσο να αποκλείεται να οριστεί από τους ενδιαφερόμενους υψηλότερο μέγεθος κεφαλαίου είτε κατά τη σύσταση είτε μεταγενέστερα, με αύξηση κεφαλαίου. Το χαμηλό ύψος κεφαλαίου αποτελεί καινοτομία της νέας εταιρικής μορφής σε σχέση με τους γνωστούς, στην Ελλάδα, τύπους κεφαλαιουχικών εταιριών και ακολουθεί το πρότυπο άλλων ευρωπαϊκών κρατών που έχουν ήδη θεσμοθετήσει τη δημιουργία εταιριών με αντίστοιχο ύψος κεφαλαίου. Άρρηκτα συνδεδεμένη με το προαναφερθέν χαμηλό κεφάλαιο είναι η έτερη βασική καινοτομία που εισάγεται με το πρώτο άρθρο του σχεδίου νόμου και συνίσταται στην αποσύνδεση της εταιρικής συμμετοχής και των μεριδίων από το κεφάλαιο. Τα εταιρικά μερίδια ανάγονται όχι αποκλειστικά στο κεφάλαιο, ως μοναδικό παρονομαστή, αλλά σε ένα ευρύτερο παρονομαστή, που αποτελείται από την αξία του συνόλου των εισφορών. Οι εισφορές μπορούν να είναι κεφαλαιακές, να αντιστοιχούν δηλαδή στο γνωστό μας κεφάλαιο, αλλά επίσης εξωκεφαλαιακές ή εγγυητικές, να αντιστοιχούν δηλαδή σε στοιχεία μη υποκείμενα σε αποτίμηση, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κ.ν.2190/20, τα οποία απαντώνται συνήθως σε προσωπικές εταιρίες. Εκτενής παρουσίαση των διαφορετικών ειδών εισφορών γίνεται στα άρθρα 77-79 του Νόμου.

Στο νόμο διευκρινίζεται ότι διατάξεις που αφορούν γενικά τις κεφαλαιουχικές εταιρίες επεκτείνονται και στην ΙΚΕ εκτός αν συνάγεται κάτι διαφορετικό είτε από τον νόμο είτε από τη φύση της ΙΚΕ, με την διευκρίνιση ότι όπου η νομοθεσία

αναφέρεται σε ποσοστά κεφαλαίου, για την ΙΚΕ νοούνται τα ποσοστά επί του συνολικού αριθμού των εταιρικών μεριδίων και όχι μόνο επί του κεφαλαίου, ενώ επιτρέπεται πλέον για τις περιπτώσεις όπου η νομοθεσία για την άσκηση δραστηριότητας απαιτεί την νομική μορφή της ΕΠΕ, οι σχετικές δραστηριότητες ή επαγγέλματα να ασκούνται και από ΙΚΕ. Τέλος, τροποποιούνται διατάξεις ειδικότερων νόμων.

Οι παραπάνω διατάξεις δεν είναι εφικτό να έχουν το προσόν της πληρότητας. Με τεολογική και συστηματική ερμηνεία είναι δυνατή η επέκταση και άλλων ρυθμίσεων στη νέα εταιρική μορφή.

Η ΙΚΕ μπορεί να λειτουργήσει και ως μονοπρόσωπη εταιρία και σε αυτήν την περίπτωση, για λόγους ασφάλειας των συναλλασσομένων, το όνομα του μοναδικού εταίρου θα πρέπει να προκύπτει από τη μερίδα της εταιρίας στο Γ.Ε.ΜΗ. Τέλος, εισάγεται άλλη μία καινοτομία της ΙΚΕ προβλέποντας ότι το καταστατικό και οι τροποποιήσεις αυτού, εφόσον πρόκειται για ιδιωτικά έγγραφα, καθώς και τα πρακτικά, μπορούν να συντάσσονται και σε μία από τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά τούτο η σύσταση και λειτουργία της ΙΚΕ απομακρύνεται από τον κανόνα ότι τα βιβλία τηρούνται (μόνο) στην ελληνική γλώσσα (βλ. ιδίως άρθρα 41 § 3 και 58α στ. δ' κ.ν. 2190/1920, 2 § 6 ΚΒΣ) και επιδιώκεται η διευκόλυνση της λειτουργίας της ΙΚΕ όταν υπάρχουν αλλοδαποί εταίροι ή αλλοδαποί συναλλασσόμενοι με αυτή. Πρόβλεψη από το καταστατικό δεν αξιώνεται. Ρητά ορίζεται ότι αν το έγγραφο καταχωρίζεται στο ΓΕΜΗ, θα εφαρμοσθεί το άρθρο 14 ν. 3419/2005. Η διατύπωση των εγγράφων σε ξένη γλώσσα δεν μπορεί να ισχύσει κατά τρίτων, αν διαφέρει από την ελληνική διατύπωση.

Η βασική καινοτομία της νέας εταιρικής μορφής είναι η ευελιξία της. Οι ενδιαφερόμενοι δύνανται να επιλέξουν ένα ακραιφνώς κεφαλαιουχικό σχήμα, με αποκλειστικά και μόνο κεφαλαιακές εισφορές, από τη μια, ή να διαμορφώσουν ένα σύστημα με έντονα προσωπικά στοιχεία, παροχή εργασίας και ευθύνη για τα χρέη της εταιρίας. Μπορούν συνεπώς τα μέρη, με κατάλληλες καταστατικές διαμορφώσεις, να δημιουργήσουν μια εταιρία που να ομοιάζει σε μέγιστο βαθμό με την ΕΠΕ, όπως ρυθμίζεται από το ν. 3190/1955, ή με μια προσωπική εταιρία, αν κάνουν μεγάλη χρήση των «εγγυητικών» εισφορών, ή ακόμη και με την ανώνυμη εταιρία, αν επιλέξουν άλλες δυνατότητες που παρέχονται από το νόμο. Όριο βέβαια της

προσέγγισης με την ανώνυμη εταιρία είναι η αδυναμία έκδοσης μετοχών, με τα χαρακτηριστικά που αυτές έχουν. Όμως, πολλά άλλα στοιχεία της νέας εταιρίας μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο καταστατικής ρύθμισης και διαμόρφωσης, όπως συμβαίνει με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εταίρων, τον τρόπο διαχείρισης της εταιρίας, τις μεταβολές στην εταιρική σύνθεση κ.ά.

Η συμμετοχή στην ΙΚΕ προϋποθέτει την κατοχή μεριδίων. Τα μερίδια δεν είναι μετοχές και δεν έχουν συνεπώς τα χαρακτηριστικά αυτών.

Ελλείπει αντίθετης καταστατικής πρόβλεψης, τα εταιρικά μερίδια παρέχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις, ανεξαρτήτως του είδους εισφοράς στην οποία αντιστοιχούν. Παροχή νέων δικαιωμάτων ή επιβολή νέων υποχρεώσεων μπορεί να γίνει μόνο με ομόφωνη απόφαση των εταίρων ή με τη συναίνεση του εταίρου τον οποίο αφορά η υποχρέωση. Όλα τα μερίδια, ανεξαρτήτως του είδους της εισφοράς που εκπροσωπούν, έχουν την ίδια ονομαστική αξία που δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός (1) ευρώ. Τα μερίδια μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο κοινωνίας σε περίπτωση, παραδείγματος χάριν, κληρονομικής διαδοχής. Είναι επίσης δυνατό να συσταθεί επ' αυτών επικαρπία ή ενέχυρο. Ειδικά σε περίπτωση που τα παραπάνω δικαιώματα αφορούν μερίδια που αντιπροσωπεύουν εξωκεφαλαιακές ή εγγυητικές εισφορές, διευκρινίζεται ότι οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από τα μερίδια αυτά θα συνεχίσουν να βαρύνουν αποκλειστικά τον ψιλό κύριο και τον ενεχυραστή, αντίστοιχα. Ο δικαιούμενος στην άσκηση του δικαιώματος ψήφου των εν λόγω μεριδίων ορίζεται από το καταστατικό και, ελλείψει σχετικής πρόβλεψης, σύμφωνα με τα άρθρα 1177 και 1245 του ΑΚ.

Κατά το σχηματισμό της επωνυμίας της ΙΚΕ παρέχεται από το νόμο μεγάλη ελευθερία στους ενδιαφερομένους οι οποίοι δύνανται να σχηματίσουν την επωνυμία είτε από το όνομα ενός ή περισσότερων εταίρων, είτε από το είδος της ασκούμενης δραστηριότητας είτε να επιλέξουν επωνυμία φανταστική. Επιβάλλεται όμως η υποχρέωση, για λόγους πληροφόρησης των τρίτων συναλλασσομένων, της αναγραφή της μορφής της εταιρίας ως ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας, είτε ολογράφως είτε σε συντομογραφία καθώς και το γεγονός ότι είναι τυχόν μονοπρόσωπη. Τέλος, προβλέπεται η δυνατότητα απόδοσης της επωνυμίας σε ξένη γλώσσα, με τρόπο που να διασφαλίζεται η αναγνωρισιμότητά της στο εξωτερικό, ενώ ενδεικτικά ορίζεται ο τρόπος απόδοσης της επωνυμίας στην αγγλική («Private Company»).

Η ΙΚΕ έχει την έδρα της στο δήμο που ορίζεται στο καταστατικό. Ρητώς δε αναγνωρίζεται η δυνατότητα μεταφοράς της καταστατικής έδρας σε άλλο κράτος μέλος του ΕΟΧ. Στις γενικές της γραμμές, η ρύθμιση βασίζεται στο άρθρο 8 του Καν. 2157/2001 για την ευρωπαϊκή εταιρία. Όπως επιτρέπει η παράγραφος 14 του παραπάνω άρθρου 8, δίδεται και εδώ η δυνατότητα δημόσιας αρχής να αντιταχθεί στη μεταφορά, αν τούτο επιβάλλεται από λόγους δημόσιου συμφέροντος. Βέβαια το δημόσιο συμφέρον θα πρέπει να υπακούει στις «4 απαιτήσεις» που έχει αναδείξει η κοινοτική νομολογία, δηλ. να πρόκειται για επιτακτικούς λόγους που δικαιολογούν την απαγόρευση, ο περιορισμός (δηλ. εν προκειμένω η απαγόρευση της μεταφοράς) να είναι κατάλληλος, να μην είναι δυσανάλογος, και να μην επάγεται διακρίσεις. Καινοτομία εισάγεται με την παράγραφο 3. Σε αυτήν, κατά παρέκκλιση του άρθρου 10 ΑΚ, προτείνεται η υιοθέτηση του δικαίου της καταστατικής έδρας και εννοείται ότι μια ΙΚΕ θα διέπεται από το ελληνικό δίκαιο, ως *lex societatis*, ενόσω είναι καταχωρισμένη στο ΓΕΜΗ, ακόμα και αν έχει την πραγματική της έδρα στο εξωτερικό. Έχει συνεπώς τη δυνατότητα να έχει το κέντρο διοίκησής της και να αναπτύσσει την οικονομική της δραστηριότητα (πραγματική έδρα) σε άλλο Κράτος, όπως αυτή η δυνατότητα έχει αναγνωριστεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον χώρο της ΕΕ (αποφάσεις *Centros* (C-212/97), *Überseering* (C-208/2000) και *Inspire Art* (C-167/2001)). Η παράγραφος 4 ορίζει ότι η ΙΚΕ μπορεί να ιδρύει δευτερεύουσες εγκαταστάσεις στο εσωτερικό ή την αλλοδαπή.

Η ΙΚΕ είναι πάντοτε ορισμένου χρόνου, διευκρινίζεται δε ότι αν δεν ορίσθηκε η ακριβής διάρκεια, ισχύει η δωδεκαετία. Παράταση της διάρκειας είναι δυνατή με απόφαση των εταίρων που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία των εταιρικών μεριδίων. Αν η απόφαση για παράταση δεν μνημονεύει το χρόνο, θα ισχύει και πάλι η δωδεκαετία.

Η διαχείριση της εταιρίας μπορεί να ασκείται από ένα ή περισσότερα άτομα, τους διαχειριστές, που αποτελούν όργανο της εταιρίας. Ελλείψει καταστατικής πρόβλεψης η διαχείριση ασκείται συλλογικά από όλους τους εταίρους (ή ενδεχομένως από το μοναδικό εταίρο).

Στους εταίρους παρέχονται πολλαπλές εναλλακτικές δυνατότητες για τη διαμόρφωση του σχήματος διαχείρισης και εκπροσώπησης που τους εξυπηρετεί περισσότερο. Έτσι η διαχείριση μπορεί να ασκείται από ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα, εταίρους ή

μη, για ορισμένο ή αόριστο χρόνο, που ορίζονται και ανακαλούνται με απόφαση των εταίρων που εκπροσωπούν την πλειοψηφία των εταιρικών μεριδίων, εκτός αν το καταστατικό ορίζει διαφορετικά.

Ελλείπει διαφορετικής καταστατικής πρόβλεψης, επί περισσότερων διαχειριστών ισχύει η συλλογική διαχείριση, εκτός από τις περιπτώσεις διενέργειας επειγουσών πράξεων διαχείρισης από την παράλειψη των οποίων απειλείται σοβαρή ζημία της εταιρίας. Δυνατός είναι επίσης, ο διορισμός και η ανάκληση διαχειριστή από εταίρο, εφόσον υπάρχει σχετική πρόβλεψη του καταστατικού. Δεν αποκλείεται ο έχων το δικαίωμα εταίρος να διορίζει ακόμη και την πλειοψηφία των διαχειριστών. Σε κάθε περίπτωση που ελλείπει διαχειριστής διοριζόμενος από εταίρο, η διαχείριση ασκείται νομίμως από τους λοιπούς διαχειριστές. Εννοείται ότι όλοι οι διαχειριστές (και οι οριζόμενοι από συγκεκριμένο εταίρο) έχουν υποχρέωση πίστης απέναντι στην εταιρία. Ανάκληση διαχειριστή που ασκεί καταστατική διαχείριση μπορεί να γίνει και με δικαστική απόφαση, για σπουδαίο λόγο, μετά από αίτηση εταίρων που κατέχουν το 1/10 του συνολικού αριθμού των εταιρικών μεριδίων. Σε περίπτωση διαχειριστή που ασκεί νόμιμη διαχείριση (όπου δηλαδή τη διαχείριση ασκούν οι εταίροι) δεν υπάρχει δυνατότητα δικαστικής ανάκλησης, είναι όμως δυνατός ο αποκλεισμός του ως εταίρου. Σε περίπτωση ανάκλησης, η διαχείριση ασκείται από τους λοιπούς διαχειριστές και, εάν δεν υπάρχουν άλλοι διαχειριστές και ενόσω οι εταίροι δεν προβαίνουν σε διορισμό νέων, εφαρμόζεται η νόμιμη διαχείριση. Η νόμιμη διαχείριση εφαρμόζεται επίσης, σε περίπτωση έλλειψης διαχειριστή, και εφόσον το καταστατικό δεν περιέχει σχετική ρύθμιση. Κάθε αλλαγή του προσώπου του ή των διαχειριστών υποβάλλεται σε δημοσιότητα στο Γ.Ε.ΜΗ., ενώ η μη τήρηση των διατυπώσεων δημοσιότητας δεν αντιτάσσεται στους καλόπιστους τρίτους.

Το ζήτημα της ευθύνης του διαχειριστή απέναντι στην εταιρία ρυθμίζεται με βάση αντίστοιχες διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και του ν. 3190/1955. Η ευθύνη θεμελιώνεται είτε σε παράβαση του νόμου, του καταστατικού ή των αποφάσεων των εταίρων, είτε σε διαχειριστικό πταίσμα. Το τελευταίο αφορά διαχείριση που υπήρξε πλημμελής (άστοχη, ιδιοτελής κ.λπ.) και για το λόγο αυτό ζημιογόνα. Ως προς αυτήν ισχύει ο κανόνας της επιχειρηματικής κρίσης (business judgment rule), αλλά και απαλλαγή, αν η πράξη του διαχειριστή στηρίχθηκε σε σύννομη απόφαση των εταίρων. Απαλλαγή του διαχειριστή παρεχόμενη μετά την έγκριση των οικονομικών

καταστάσεων θα καλύπτει μόνο τα διαχειριστικά πταίσματα, μπορούν όμως οι εταίροι με ομόφωνη απόφασή τους να χορηγήσουν ολική απαλλαγή. Βέβαια, η απαλλαγή αυτή θα αφορά μόνο τις αστικές αξιώσεις της εταιρίας, ενώ η τυχόν παράβαση του νόμου θα εξακολουθεί να εκθέτει το διαχειριστή σε ποινικές ή διοικητικές κυρώσεις ή αξιώσεις αποζημίωσης τρίτων. Η αγωγή της εταιρίας κατά του διαχειριστή για αστικές αξιώσεις της υπόκειται σε τριετή παραγραφή, ασκείται δε καταρχήν από την ίδια την εταιρία.

Όμως, δίνεται το δικαίωμα άσκησης αγωγής και στους εταίρους και τους τρίτους. Εννοείται ότι τα πρόσωπα αυτά ασκούν την αγωγή για λογαριασμό της εταιρίας και το αίτημα της αγωγής είναι η καταβολή αποζημίωσης κατευθείαν στην εταιρία. Το ζήτημα της ευθύνης του διαχειριστή απέναντι σε τρίτους κρίνεται με βάση τις γενικές διατάξεις (ΑΚ 914, 919, 281), αλλά και με βάση το άρθρο 98 του Πτωχευτικού Κώδικα, η ισχύς του οποίου εφεξής εκτείνεται και στην ΙΚΕ.

Στο Νόμο περιελήφθησαν ελάχιστες ποινικές διατάξεις, βασισμένες στη ρύθμιση του άρθρου 60 του ν.3190/55, που αφορούν ιδίως παραβάσεις διατάξεων που αποσκοπούν στην ενημέρωση και προστασία των τρίτων. Επίσης δεν προβλέφθηκαν μεν διοικητικές κυρώσεις (πρόστιμα κλπ.), όμως, το άρθρο 17 του ν. 3419/2005 για το ΓΕΜΗ, προβλέπει τέτοιες κυρώσεις για περιπτώσεις παραβάσεων των διατάξεών του.

Μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2013, υφιστάμενες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης μπορούν να μετατραπούν σε ιδιωτικές κεφαλαιουχικές εταιρείες εάν αυτό αποφασισθεί από τη συνέλευση των εταίρων, που λαμβάνεται είτε με πλειοψηφία τουλάχιστον των δύο τρίτων του όλου αριθμού των εταίρων, που εκπροσωπούν τα δύο τρίτα του όλου εταιρικού κεφαλαίου, είτε με πλειοψηφία τουλάχιστον των τριών τετάρτων του όλου εταιρικού κεφαλαίου. Ρήτρες του καταστατικού που προβλέπουν μεγαλύτερα ποσοστά πλειοψηφίας δεν λαμβάνονται υπόψη για την απόφαση αυτή.

Επιπλέον ορίζεται ότι οι Υ.Μ.Σ. δεν θα δέχονται αιτήσεις για σύσταση Ι.Κ.Ε. παρά μόνο μετά την πάροδο προθεσμίας δύο μηνών, προκειμένου να δοθεί ο απαραίτητος χρόνος προσαρμογής του πληροφοριακού συστήματος του Γ.Ε.ΜΗ., ώστε να φιλοξενεί τα στοιχεία της νέας μορφής εταιρίας. Εννοείται όμως ότι οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούν να προβαίνουν εν τω μεταξύ σε όλες τις

προπαρασκευαστικές ενέργειες, περιλαμβανομένης της υπογραφής του εγγράφου σύστασης της εταιρίας, καθώς και σε προϊδρυτικές συναλλαγές. Η ευθύνη των ιδρυτών της ΙΚΕ που συναλλάχθηκαν με τρίτους ρυθμίζεται κατά τα ισχύοντα στην Α.Ε. (άρθρο 7δ του κ.ν.2190/20) και την ΕΠΕ (παράγραφος β' του άρθρου 9 του ν.3190/55).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Θεωρούμε ότι η ΙΚΕ στη γενική τυπική μορφή της ως μία εταιρία πολύ περισσότερο κεφαλαιουχική και πολύ λιγότερο μικρομεσαία από την ΕΠΕ αποτελεί τη νέα μορφή της απλής ανώνυμης εταιρίας στις συναλλαγές.

Ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά μιας ΙΚΕ είναι η ορισμένη διάρκειά της (12 έτη), ωστόσο η παράλειψη αναγραφής της διάρκειας δεν αποτελεί λόγο ακυρότητας της εταιρείας.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 79, για τις εταιρικές υποχρεώσεις ευθύνεται μόνο η εταιρεία με την περιουσία της.

Η ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία δεν έχει υποχρέωση να έχει την πραγματική της έδρα στην Ελλάδα. Και συγκεκριμένα η ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία μπορεί να ιδρύει υποκαταστήματα, πρακτορεία ή άλλες μορφές δευτερεύουσας εγκατάστασης σε άλλους τόπους της Ελλάδας ή της αλλοδαπής.

Από τις παρατηρήσεις της αιτιολογικής έκθεσης επί των άρθρων 43-120 του Ν. 4072/2012 και τις αντίστοιχες παρατηρήσεις της έκθεσης της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών της Βουλής προκύπτουν τα εξής συμπεράσματα:

α) Το κίνητρο για την καθιέρωση του νέου εταιρικού τύπου της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας ήταν η ανάγκη να εξυπηρετηθεί η μικρομεσαία επιχειρηματική δραστηριότητα με έναν εταιρικό τύπο πιο ευέλικτο και πιο απλό, σε σχέση με τους υπάρχοντες ως τώρα τύπους εταιρειών (προσωπικές εταιρείες - ΕΠΕ - ΑΕ). Αναφέρεται, μάλιστα, ότι ανάλογη προσπάθεια γίνεται και στην Ευρωπαϊκή Ένωση με την προώθηση ενός ευρωπαϊκού τύπου «ιδιωτικής» εταιρείας, που θα ανταποκρίνεται καλύτερα στις πρακτικές ανάγκες της μικρομεσαίας επιχείρησης. Κρίθηκε ότι στην Ελλάδα αυτό το τελευταίο δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί με τους υπάρχοντες εταιρικούς τύπους, επειδή:

- Στις προσωπικές εταιρείες (ΟΕ - ΕΕ) υπάρχει για τον επιχειρηματία ομόρρυθμο εταίρο ο βραχνάς της απεριόριστης και σε ολόκληρο ευθύνης του για τα χρέη της εταιρείας.
- Οι ανώνυμες εταιρείες, λόγω του κεφαλαιουχικού τους χαρακτήρα, ταιριάζουν περισσότερο στις μεγάλες επιχειρήσεις.
- Και οι ΕΠΕ, που αποτελούν τον ενδιάμεσο, μεταξύ των δύο ανωτέρω, τύπο και διέπονται από μία γερασμένη νομοθεσία (Ν. 3190/55), δεν μπορούν να παίξουν τον ρόλο που προορίζει ο νομοθέτης για τις ΙΚΕ, κυρίως λόγω της απαιτούμενης διπλής πλειοψηφίας στη λήψη αποφάσεων και της γραφειοκρατικής συχνής συμβολαιογραφικής παρέμβασης στις βασικές αποφάσεις των οργάνων της ΕΠΕ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αθανασίου Λ., *Μέτοχοι και Εταιρική Εποπτεία*, 2010, εκδόσεις Ανικούλα
- Αλεξανδρίδου Ε., *Δίκαιο Εμπορικών Εταιριών*, 2012, εκδόσεις Ψυχογιός
- Αντωνόπουλος Β. Γ., *Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία (ΙΚΕ)*, 2012, εκδόσεις Ανικούλα
- Βουνάτσου Α. & Οικονομάκη Α., *Ίδρυση εταιριών μέσω των υπηρεσιών μιας στάσης*, 2011, εκδόσεις Ελλην
- Γασπαρινάτος Γ., *Η αστική ευθύνη της διοίκησης των κεφαλαιουχικών εταιριών*, 2006, εκδόσεις Ελλην
- Δευτεραίου Α. & Ορφανίδου Μ., *Δίκαιο Κεφαλαιαγοράς*, 2010, εκδόσεις Ανικούλα
- Δρυλλεράκης Ι., *Ανώνυμες εταιρίες*, 2008, εκδόσεις Ελλην
- Καραμάνου Ε. & Περάκης Ε., *Η υποχρέωση πίστης των μετόχων*, 2013, εκδόσεις Ανικούλα
- Λαγού Ν., *Εταιρικό Δίκαιο*, 2007, εκδόσεις Έναστρον
- Λιάπης Δ., *Αποζημίωση των επενδυτών & Δίκαιο της κεφαλαιαγοράς. Μια συμβολή στην προστασία από βασικούς κινδύνους της κεφαλαιαγοράς.*, 2012, εκδόσεις Ψυχογιός
- Μαρούδη – Σινανιώτη Α., *Εμπορικό Δίκαιο – Εταιρίες*, 2012, εκδόσεις Ψυχογιός
- Ματθαίου Ε. & Ταρνανίδου Χ., *Η Κεφαλαιαγορά*, 2010, εκδόσεις Ανικούλα
- Μαστρομανώλης Ε., *Οίκοι αξιολόγησης εμπορών και χρηματοπιστωτικών μέσων*, 2013, εκδόσεις Ανικούλα

Μιχαλόπουλος Γ. & Τζουγανάτος Δ., *Η αποσύνδεση του οικονομικού συμφέροντος από το μετοχικό δικαίωμα ψήφου. Οι επενδυτικές στρατηγικές της κενής ψήφου και της καλυμμένης εταιρικής συμμετοχής.*, 2013, εκδόσεις Ανικούλα

Περάκης Ε., *Η Ελληνική Ευρωπαϊκή Εταιρία*, 2006, εκδόσεις Interbooks

Ρόκας Ν., *Εμπορικές Εταιρίες*, 2012, εκδόσεις Έναστρον

Ρόκας Ι., *Ασφαλιστικό Δίκαιο*, 2012, εκδόσεις Ψυχογιός

Ρόκας Ι., *Εταιρίες – Εισαγωγή στο Δίκαιο των εταιριών του εμπορικού δικαίου. Εισαγωγή στο Δίκαιο των Εταιριών του Εμπορικού Δικαίου.*, 2011, εκδόσεις Ελλην

Σπυρίδωνος Α., *Δίκαιο ΙΚΕ & ΕΠΕ κατ' άρθρο. Συγκριτική παράθεση και αξιολόγηση των δύο εταιρικών τύπων.*, 2012, εκδόσεις Ψυχογιός

Σύνδεσμος Ελλήνων Εμπορικολόγων (12^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Εμπορικού Δικαίου), *Σύγχρονα ζητήματα εταιρικής ευθύνης*, 2003

Σύνδεσμος Ελλήνων Εμπορικολόγων (13^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Εμπορικού Δικαίου), *Η οργάνωση της επιχείρησης των κεφαλαιουχικών εταιριών*, 2004

Συλλογικό έργο, *Η νομοθεσία της Κεφαλαιαγοράς*, 2011, εκδόσεις Interbooks

Σωτηρόπουλος Γ. & Αθανασίου Λ., *Εταιρικό Δίκαιο*, 2013, εκδόσεις Ανικούλα